Sfântul mucenic Iuliu, veteranul de la Durostor

(s.v. 27 mai / s.n. 09 iunie)

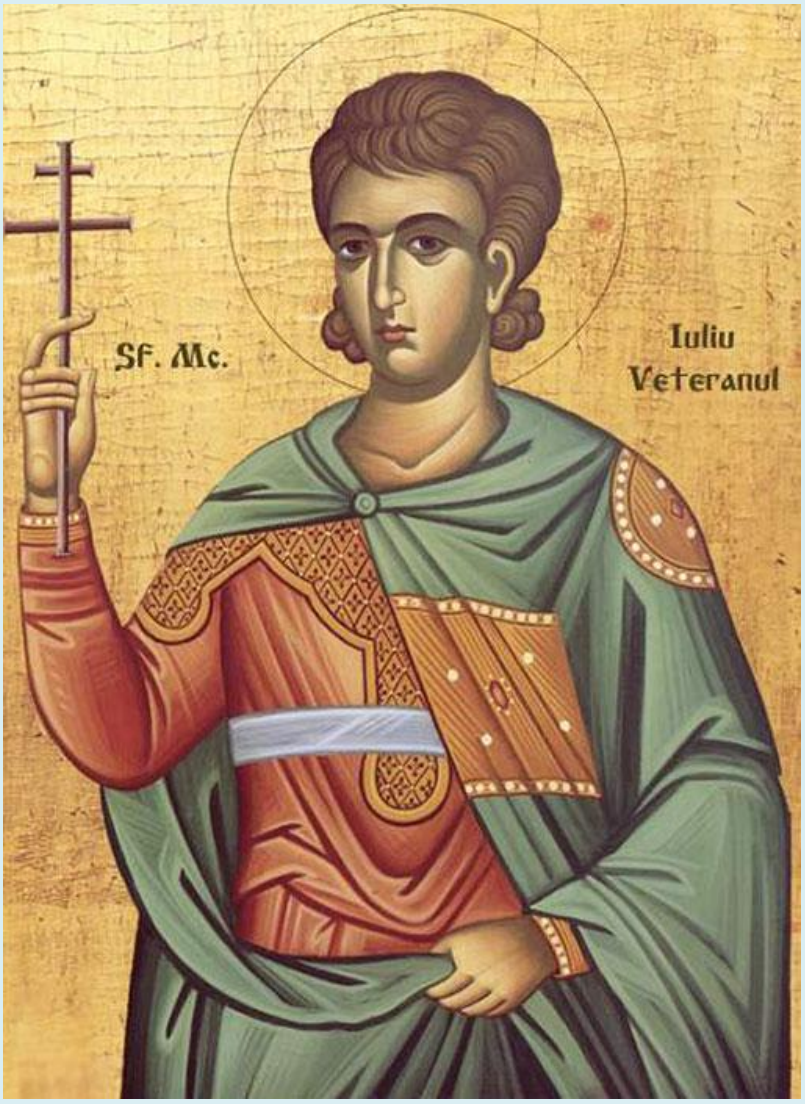

Materiale despre Sfântul mucenic Iuliu, veteranul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Iuliu,-veteranul-de-la-Durostor-(27-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Iuliu%2C+veteranul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Iuliu

***

Sfântul mucenic Iuliu, veteranul a trăit în secolele III – IV, fiind contemporan cu Sfinţii mucenici Pasicrat şi Valentin. A primit mucenicia în vremea marii persecuţii din vremea împăraţilor Diocleţian şi Maximian, în anul 304. Biserica Ortodoxă îl prăznuieşte în ziua de 27 mai/ 9 iunie.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
Slujba Sfântului mucenic Iuliu veteranul 6
Acatistul Sfântului mucenic Iuliu veteranul 27
Acatistul Sfântului mucenic Iuliu, veteranul 39
Viaţa şi nevoinţele Sfântului mucenic Iuliu, veteranul.....52
Sfântul Iuliu, veteranul de la Durostor 56
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mucenic Iuliu Veteranul.....58
Diac. George Aniculoaie - Calendarul zilei - Sfântul mucenic Iuliu veteranul; Sfântul sfinţit mucenic Eladie şi Terapont, episcopul Sardei; Sfântul mărturisitor Ioan Rusul.....59
Arhim. Dumitru Cobzaru - Predică la pomenirea Sfinţilor Iuliu Veteranul şi Ioan Rusul.....60
Alexandru Briciu - Vieţile sfinţilor - „Am ales să mor pentru un timp, ca să trăiesc în veşnicie cu sfinţii!“.....61
Viața și Acatistul Sfântului mucenic Iuliu veteranul.....67
Ora de religie - Sfântul martir Iuliu Veteranul (27 mai).....69
Wikipedia - Iuliu Veteranul 71
Icoane.....72

Evanghelia şi Apostolul zilei

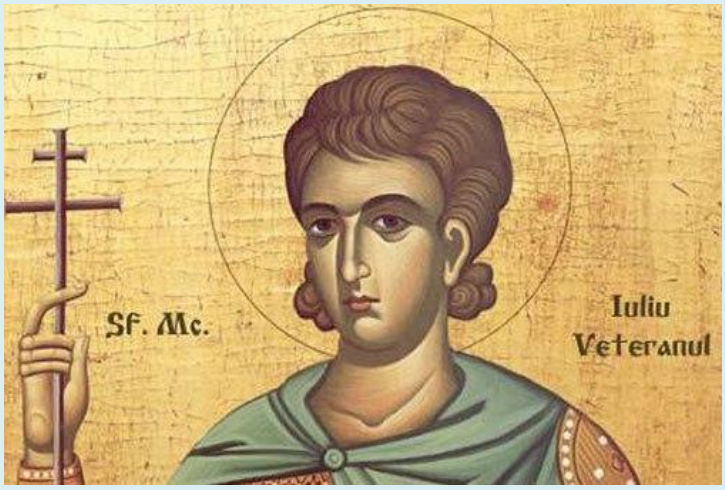

Evanghelia

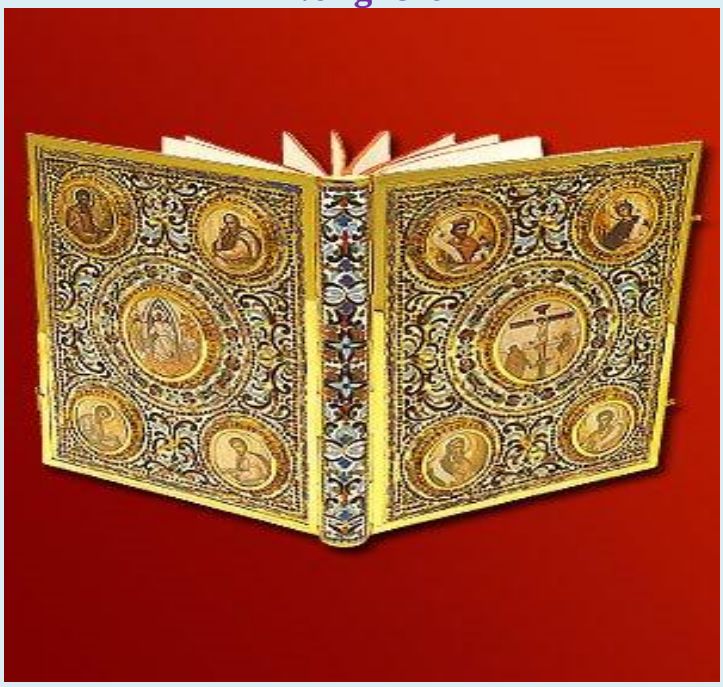

Ev. Ioan 15, 17-27; 16, 1-2

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
17. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiţi unul pe altul.
18. Dacă vă urăşte pe voi lumea, să ştiţi că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât.
19. Dacă aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteţi din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăşte.

20. Aduceţi-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, şi pe al vostru îl vor păzi.
21. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
22. De n-aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovăţire pentru păcatul lor.
23. Cel ce Mă urăşte pe Mine, urăşte şi pe Tatăl Meu.
24. De nu aş fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut păcat nu ar avea; dar acum M-au şi văzut şi M-au urât şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.
25. Dar (aceasta), ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: "M-au urât pe nedrept".
26. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine.
27. Şi voi mărturisiţi, pentru că de la început sunteţi cu Mine.

1. Acestea vi le-am spus, ca să nu vă smintiţi.
2. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Apostol

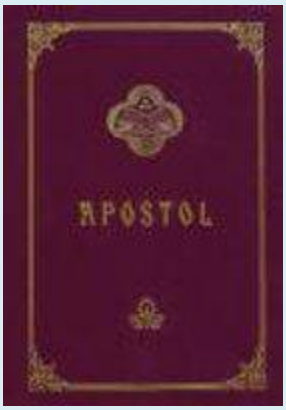

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 7, 26-28; 8, 1-2

26.Un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfânt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoşi şi fiind mai presus decât cerurile.

27.El nu are nevoie să aducă zilnic jertfe, ca arhiereii: întâi pentru păcatele lor, apoi pentru ale poporului, căci El a făcut aceasta o dată pentru totdeauna, aducându-Se jertfă pe Sine însuşi.
28.Căci Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciune, pe când cuvântul jurământului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvârşit în veacul veacului.

1.Lucru de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu care a şezut de-a dreapta tronului slavei în ceruri,
2.Slujitor Altarului şi Cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu şi nu omul.

Slujba Sfântului mucenic Iuliu veteranul

La Vecernia mică

La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 4, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Cu florile laudei acum, ceata credincioşilor, veniţi cu toţii să încununăm pe Sfântul mucenic Iuliu veteranul, pe ostaşul lui Hristos, pe cel ce cu miresmele Raiului ne înmiresmează azi la cinstită pomenirea lui, către Domnul milă mijlocindu-ne. *(de 2 ori)*

Porunca tiranului păgân şi toată năvala lui ai înfruntat-o, viteazule, neînfricoşându-te de osânda morţii, şi cu dragoste vestind pe Cel pururea viu, viu te-ai făcut pe Acesta, mucenicule, către care viaţă mijloceşte-ne.

Şi lanţuri răbdând pentru Hristos, şi tăierea capului, te veseleai, fericitu-le, învrednicindu-te a fi părtaş prin patimi Patimii Acestuia si sfintei învierii Sale din morţi, prea lăudatule; şi pe noi, dar, cu mijlocirea ta, ne arată părtaşi ai acesteia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul 1*

Astăzi adunându-ne cu bucurie, să prăznuim pomenirea cea prea cinstită a purtătorului de chinuri ale lui Hristos, a slăvitului Iuliu, ostaşul cel din Durostorum si cetăţeanul Împărăţiei celei cereşti. Că se roagă pururea lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

La Stihoavnă, glasul al 6-lea:

Podobia: Casa Eufratului, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa, întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Astăzi, cei credincioşi, să prăznuim cu râvnă pe Iuliu, mucenicul, pe cel ce pentru Domnul ca un viteaz a pătimit.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul, cel din Liban, se va înmulţi (Psalm 91,12).
Celui ce a zidit şi cerul şi pământul slujind până la moarte, de faţa Lui în ceruri te veseleşti, slăvitule.

Stih: Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile Dumnezeului nostru vor înflori (Ps.91,13).

Celor ce-ţi săvârşim, slăvitule, cu râvnă dumnezeiescul praznic, iertare de păcate la Domnul mijloceşte- ne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu mijlocirile lui Iuliu, veteranul, Hristoase, miluieşte-i pe cei ce Ţi se închină cu frică şi cu dragoste.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Acum slobozeşte

Sfinte Dumnezeule... şi celelalte.

Troparul, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul...

Cu podoaba virtuţilor strălucind şi împodobit cu lumina muceniciei fiind, Sfinte Iuliu, străluceşti mai mult decât soarele, diamantule slăvit, luminând pe cei ce-ţi fac cu dragoste pomenirea cea de lumină purtătoare, de Hristos încununatule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

La Vecernia mare

După obişnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne strigat-am..., se pun stihurile pe 8: 3 ale praznicului şi 5 ale sfântului. Glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai mântuire...

Ceată adunându-ne, de mucenici iubitorilor, într-un glas cu evlavie veniţi să îl lăudăm pe prea minunatul Iuliu, veteranul, pe mucenicul lui Hristos, pe credinciosul ostaş al Domnului, pe stâlpul adevărului, pe ucenicul Cuvântului, că se roagă Acestuia, mântuindu-ne sufletul. *(de două ori)*

Martor neînfricat arătându-te, Ziditorului cerului minunatule, şi în faţa tiranului propovăduindu-L, pe stăpânitorul acestei lumi ai biruit, pe al vieţii Stăpânitor urmând, pe Martorul cel credincios, pe Iisus, mucenice; la Acesta soleşte, dar, mântuindu-ne sufletul.

Sabia cuvântului lui Dumnezeu, prea viteazule, cu îndrăznire scoţându-o, nici graiul tiranului, nici ameninţarea, şi nici ascunsul sabiei nu te-a spăimântat, ci ai dobândit, întru răbdarea ta, cununile nestricate şi veşnice, din mâna Puitorului de nevoinţe, de Hristos iubitorule.

Sfântă pomenirea ta rămâne în veci, minunatule mucenice al Domnului, că frica Acestuia - cea curată - în suflet purtând-o, pururea nicicum nu te-a înfricoşat osânda morţii celei vremelnice, ci mai vârtos te-ai temut de cea de veci, înţelepte, rămânându-ţi, cum ai râvnit, sfinte, laudă veşnică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Astăzi Cetele oştilor celor fără de trupuri la pomenirea purtătorului de chinuri stau înainte, luminând cugetele credincioşilor şi lumea strălucindu-o cu harul; că acesta, ca un adevărat ostaş, nu împotriva trupului oştindu-se, ci împotriva stăpânitorilor

întunericului acestui veac, lupta cea bună s-a luptat, călătoria bine a săvârşit, credinţa a păzit; şi acum întru locaşurile veşnice sălăşluindu-se, împreună împărăţeşte cu Împăratul Hristos, căruia şi mijloceşte să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Ieşire sau Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei.

Paremiile

Din **Poorocia lui Isaia**, citire:

(43: 9-14)

Neamurile toate laolaltă să se adune şi să se strângă popoarele! Care dintre ele ne-au dat de ştire aceasta şi ne-au făcut proorocii? Să-şi aducă martorii şi să dovedească, să audă toţi şi să zică: «Adevărat! Voi sunteţi martorii Mei», zice Domnul, «şi Sluga pe care am ales-o. Ca să ştiţi, să credeţi şi să pricepeţi că Eu sunt: înainte de Mine n-a fost Dumnezeu şi nici după Mine nu va mai fi! Eu, Eu sunt Domnul şi nu este izbăvitor afară de Mine! Eu sunt Cel ce am vestit. Cel ce am izbăvit şi Cel ce am prezis şi nu sunt străin la voi. Voi sunteţi martorii Mei», zice Domnul. «Eu sunt Dumnezeu din veşnicie şi de aici încolo Eu sunt! Nimeni nu poate să iasă de sub puterea Mea şi ceea ce fac Eu, cine poate strica?» Aşa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfântul lui Israel.

Din **înţelepciunea lui Solomon**, citire:

(3: 1-9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuţi că au murit şi ieşirea lor din această lume s-a socotit pedepsire şi plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiţi în faţa oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari binefaceri vor fi dăruiţi, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit şi ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Şi în vremea cercetării lor vor străluci şi ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni popoare şi va împărăţi peste dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înţelege adevărul şi credincioşii vor petrece în

dragoste cu Dânsul. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

Din ***înţelepciunea lui Solomon***, citire:

(4: 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntеţile sunt înţelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneţilor, viaţa nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit şi fiindcă vieţuia între păcătoşi, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau viclenia să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârşindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungaţi; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru această Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutăţii. Iar popoarele au văzut şi nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

La Litie

Glasul 1:

Însuşi glasul: Cum vom lăuda luptele tale, sfinte mucenice, căci cu trup muritor fiind îmbrăcat, pe vrăjmaşul cel fără de trup ai biruit; că toate meşteşugirile lui surpându-le, nici de ameninţările tiranului nu te-ai spăimântat, nici făgăduinţa vicleană a bunătăţilor celor pământeşti nu te-a înşelat, nici tăierea capului nu te-a plecat; ci toate întru nimic le-ai socotit, pentru dragostea Ziditorului tău; pe care nu înceta rugându-L pentru pacea lumii şi mântuirea sufletelor noastre.

Glasul al 6-lea: Ostaş nebiruit te-ai arătat, slăvite mucenice, Iuliu; căci cu arma Crucii fiind înconjurat, la luptă ai ieşit asupra începătorului răutăţii; pe care, prea luminat oştindu-te, l-ai şi surpat, şi cununa biruinţei ai luat de la Însuşi Puitorul de lupte şi Stăpânul, Cel ce împărăţeşte pururea.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Pe cei ce pe pământ cu cântări şi laude te fericim pe tine, mucenice, Iuliu, în ceruri răsplăteşte-ne, milostiv făcându-L nouă pe Stăpânul şi iertare de păcate mijlocindune; şi tulburările cele potrivnice încetează-le, ca, viaţă paşnică având, să slăvim pe Hristos, Cel ce cu slavă te-a încununat pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

La Stihoavnă, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti...

Pe purtătorul de chinuri pe mucenicul Iuliu, veniţi, creştinilor, să-l cinstim cu credinţă pe cel ce prin tăierea capului său capul şarpelui a tăiat şi boldul morţii prin moartea sa a zdrobit în Hristos biruitor fiind.

Stih: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi El a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea (Ps. 39,1-2).

Cu al tău sânge pământul nostru s-a sfinţit şi sfintele locaşuri, care ţi-au primit duhul, că, sfinte, pe vrăjmaşul cel netrupesc în privelişte biruind, cu purtătorii de chinuri te veseleşti în locaşurile veşnice.

Stih: Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei (Ps. 39, 3).

La Împăratul a toate şi Ziditorul tău mucenicească îndrăznire dobândindu-ţi, slăvite, fierbinte mijloceşte neîncetat pentru cei care săvârşim praznicul tău, mucenice, cinstindu-te cu credinţă şi cu dragoste.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 3-lea*

Praznic mucenicesc, credincioşilor, cu dumnezeiesc cuget văzând săvârşindu-se, Dumnezeului nostru, celui minunat întru sfaturi, cântare de mulţumire să-I aducem. Că mucenicul, Iuliu, ca un ostaş adevărat al Împăratului a toate, nevăzuta stăpânire a puterii potrivnice a biruit, întru blândeţe şi buna mărturisire desăvârşind dumnezeiasca putere. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Acum slobozeşte. Sfinte Dumnezeule... şi celelalte.

Dacă se face binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul sfântului (de 2 ori) şi Născătoare de Dumnezeu (o dată).

Troparul, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul...

Cu podoaba virtuţilor strălucind şi împodobit cu lumina muceniciei fiind, Sfinte Iuliu, mai mult decât soarele, diamantule slăvit, luminând pe cei ce-ţi fac cu dragoste pomenirea cea de lumină purtătoare, de Hristos încununatule.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul praznicului (de două ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al sfântului (o dată).* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor,*** *a praznicului(o dată).*

După prima catismă, **Sedealna** întâi, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi...

Sfântă pomenirea ta, slăvite Iuliu, sosind, întreaga Biserică o luminează acum, pe toţi adunându-ne să te cinstim pe tine cu cântări, mucenice, cel ce ai dat tăierii capul tău pentru Domnul, tăind prea înţelepţeşte capul vicleanului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

După a doua catismă, **sedealna** a doua, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Cu sângele cel curs din grumazul tău, sfinte, slăvit ai înecat păgânească închinare, jertfă curată Mirelui Hristos aducându-te; ci, cununile slavei luând de la Dânsul, mijloceşte- ne, prea lăudatule Iuliu, iertare greşelilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Polieleu: Robii Domnului...

Mărimurile

Glasul 1:

Stih 1: Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte. (Psalm 45,1)

Mărimu-te pe tine, de chinuri purtătorule, Sfinte mucenice, Iuliu, şi cinstim sfântă pomenirea ta.

Stih 2: Vărsat-au sângele lor ca apa, împrejurul Ierusalimului. (Psalm 78, 3)
Stih 3: Că pentru Tine suntem ucişi toată ziua. (Psalm 43, 24)
Stih 4: Socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. (Psalm 43, 24)

Veniţi toţi cu credinţă să lăudăm pe Iuliu, mucenicul lui Hristos, zicând: pe cel cu adevărat ostaş nebiruit.

Stih 5: Trecut-am prin foc şi prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă. (Psalm 65, 11)

Stih 6: Prin sfinţii care sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale. (Psalm 15, 3)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul 1*

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie, Dumnezeule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *acelaşi glas*

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Şi prin tine cu noi.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! *(de trei ori)*

După Polieleu, **Sedealna**, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea...

Adevărat ostaş, prea lăudatule, al Împăratului celui ceresc fiind, cu Crucea Lui ai biruit tăria celor potrivnici; şi acum la tronul Lui cu soboarele Sfinţilor, mijloceşte pururea pentru cei ce te laudă şi fac pomenirea ta, cântându-ţi: Bucură-te, slăvite mucenice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea: Din tinereţile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi El a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea. (Ps. 39, 1-2)

Stih: Şi a pus pe piatră picioarele mele şi a îndreptat paşii mei. (Ps. 39, 3)

Toată suflarea....

Evanghelia de la Matei (10, 23-31): „Zis-a Domnul ucenicilor Lui: Când vă vor prigoni în cetatea aceasta, fugiţi în cealaltă. [...] Aşadar, nu vă temeţi! Cu mult mai de preţ decât păsările sunteţi voi. ” (Caută joi în săptămâna a 3-a după Pogorârea Sfântului Duh.)

Psalmul 50.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile purtătorului Tău de chinuri, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor mele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *acelaşi glas*

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor mele.

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre (Ps. 50,1-2).***

Şi **idiomela**, glasul al 6-lea: Ostaş nebiruit te-ai arătat, slăvite mucenice, Iuliu; căci cu arma Crucii fiind înconjurat, la luptă ai ieşit asupra începătorului răutăţii; pe care, prea luminat oştindu-te, l-ai şi surpat, şi cununa biruinţei ai luat de la Însuşi Puitorul de lupte şi Stăpânul, Cel ce împărăţeşte pururea.

Canoanele - Canonul praznicului, cu irmosul pe 6 şi canonul sfântului pe 6.

Canonul Sfântului mucenicu Iuliu

Canonul mucenicului, al cărui **acrostih** este Laudă mucenicului Iuliu aduc.

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o...

Legea lui Hristos, prea viteazule, cea scrisă de Duhul întru tablele inimii, prin mucenicie arătând-o, Împărăţia cerească ţi-ai dobândit.

A ta pomenire de peste an voind cu cunună de cântări să o încununez, din cer, încununate mucenice, cu harul tău mintea mea îndreptează-o.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Umbrindu-te harul lui Dumnezeu, gura ta ai lărgit, ca un leu, mucenice, asupra vrăjmaşilor credinţei, pe Ziditorul a toate mărturisind.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Scară către ceruri te-ai făcut, zămislind cu trupul pe Cuvântul lui Dumnezeu; la care, Fecioară, ca o Maică, ne mijloceşte iertarea greşelilor.

Catavasiile praznicului.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce bolta cerească...

Defăimând dumnezeii acestui veac mincinos, martor te-ai făcut cu îndrăznire Dumnezeului celui viu mărturisirea ta, pecetluindu-o, fericite Iuliu, cu stropirea sângelui.

Arătatu-te-a Domnul luminător minunat, o, prea minunate Iuliu, pe tăria Bisericii, cu strălucirile pătimirilor tale lumea luminându-o, prea lăudate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minunat ai săgetat cu ale răbdării săgeţi toată păgânească pornire împotriva lui Dumnezeu, gonind cu sabia bărbăţiei, slăvite, toate năvălirile celor necredincioşi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ajutorul tău grabnic, Maică, ştiindu-l noi, robii tăi, pururea alergăm către tine întru primejdie, că apărare eşti şi scăpare prea tare şi zid întărit şi scut drept-credincioşilor.

Sedealna sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu Crucea într-armându-Se slăvitul Tău mucenic, Hristoase Dumnezeule, a biruit pe vrăjmaş, pe al răutăţii începător, lumii ca un luceafăr minunat a strălucit, călăuzind pe oameni la închinarea Treimii. Pentru a lui mijlocire, ca un Bun, mântuieşte-ne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzi, Dumnezeule...

Ucenic al Cuvântului vădindu-te, sfinte, după cuvântul Lui ţi-ai urât până şi sufletul, viu în ceruri iarăşi dobândindu-ţi-l.

Celui care a întocmit cerul şi pământul ascultător fiind, ai rămas, prea înţelepte, nesupus poruncilor tiranului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neplecat arătându-te la făgăduinţele dregătorului, ai plinit făgăduinţa ta către Împăratul împăraţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Biruinţă trimite-le celor ce te cântă, Maică a Domnului, împotriva uneltirilor celor prea viclene ale vrăjmaşilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-nepe noi...

Iernii idoleşti vitejeşte te-ai împotrivit, de dumnezeiasca văpaie a dragostei aprinzându-te, prea lăudate mucenice.

Umbra închinării celei păgâneşti ai gonit, că închinarea în Duh şi în adevăr ca pe o rază ai lucit-o, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

La lăcaşul tău cu credinţă adunându-ne, îţi săvârşim prăznuirea de peste an, slăvite Iuliu, cu evlavie şi cu dragoste.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Iarbă fiind eu, prea uscată, focul patimii grabnic mă mistuie, Maică; ci scapă-mă, ceea ce Focul dumnezeirii ai încăput.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Luptându-te pentru legea Domnului, ai ţinut făgăduinţele tale până la moarte, slăvite mucenice, Împărăţia cerească şi veşnică luându-o de la Hristos,

Puitorul de lupte, slăvite umbrindu-te cu umbrirea Duhului, în privelişte ai vestit cu râvnă înţelepciunea de taină, ascunsă şi mai înainte de veci a lui Dumnezeu, a Celui ce prin moartea Sa înviere a dat muritorilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iubit-ai pe Cel ce ne-a iubit, pe Hristos, mai presus decât toate, că nici viaţa, nici moartea, nici lipsa, nici strâmtorarea, prigoana, ori sabia de dragostea Acestuia n-au putut să te rupă, viteazule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născându-L pe Împăratul cerului şi al pământului, Fecioară, cu trupul, împărătească a toate eşti, Maică, şi solitoare fierbinte la tronul Lui celora ce te laudă, de Dumnezeu Născătoare vestindu-te.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Pe mucenicul cel destoinic şi prea înţelept, pe Sfântul Iuliu, pe ostaşul Ziditorului, să-l cinstim după dreptate toţi credincioşii; că îndrăzneală dobândind la Împăratul ceresc, mijloceşte celor care îl laudă, zicând: Bucură-te, de Hristos încununatule.

Icos

Înger te-ai arătat pe pământ, mucenice, şi ostaş al Împăratului lumii; că întruparea Lui ai vestit şi capul pentru El ţi l-ai dat sabiei, de trei ori fericite; pentru aceasta auzi acestea:
Bucură-te, prin care Treimea se slăveşte;
Bucură-te, prin care satana se zdrobeşte;
Bucură-te, al poruncii dumnezeieşti împlinitorule;
Bucură-te, al poruncii omeneşti dezlegătorule;
Bucură-te, turnule de neclintit al credinţei lui Hristos;
Bucură-te, săgeată care străpungi pe vrăjmaşii cei gândiţi;
Bucură-te, că străluceşti cu lumina lui Hristos;
Bucură-te, că izgoneşti negura necunoştinţei;
Bucură-te, cel ce depărtezi năvălirile vrăjmaşilor;
Bucură-te, cel ce încununezi pe credincioşi cu daruri;
Bucură-te, prin care buna cinstire se vesteşte;
Bucură-te, prin care se laudă Ziditorul;
Bucură-te, de Hristos încununatule.

Sinaxar

Sinaxarul zilei din Minei, apoi acesta:

În această zi, facem pomenirea Sfântului mucenic Iuliu veteranul, care a mărturisit pe Hristos în cetatea Durostorum la anul 304.

În timpul persecuţiei împăraţilor Diocleţian (284-305) şi Maximian Galeriu (305-311), ginerele său, s-a pornit mare persecuţie contra creştinilor. În urma victoriei obţinute în anul 297 contra perşilor, Maximian Galeriu, socotind pe nedrept că îndeosebi creştinii sunt vinovaţi de slăbirea şi decăderea Imperiului Roman, a hotărât îndepărtarea soldaţilor creştini din armată, pentru că ei nu dădeau dovadă de vitejie ucigând în timpul luptelor pe duşmanii imperiului.

La Durostor, în provincia Moesia Inferior, a fost adus la judecată ostaşul creştin Iuliu în faţa dregătorului locului, Maxim, căruia I s-a spus că veteranul Iuliu nu vrea să asculte de poruncile împăraţilor, ca să jertfească zeilor.

Iuliu i-a răspuns lui Maxim că cele ce spun slujitorii sunt adevărate. „Nu dispreţuiesc poruncile, desigur", a spus el, „dar eu sunt creştin şi nu pot face ceea ce vrei. Căci nu se cuvine să-L uit pe Dumnezeul meu Cel adevărat şi viu".

Maxim i-a zis: „Ce mare lucru este să tămâiezi (statuile zeilor şi ale împăraţilor) şi să pleci!".

Iar Iuliu a mărturisit: „Nu pot să dispreţuiesc poruncile dumnezeieşti şi să mă arăt necredincios Dumnezeului meu".

De altfel, el îşi făcuse datoria de ostaş. De şase ori a mers la război şi s-a luptat, fără să fie mai prejos decât alţii.

El a zis: „După gradul meu, sunt acum veteran. Mă tem totdeauna de Dumnezeu care a făcut cerul şi pământul şi Îi datorez neîncetat ascultare".

Auzind acestea, dregătorul Maxim l-a îndemnat cu blândeţe: „Iuliu, te văd bărbat înţelept şi destoinic. Jertfeşte zeilor, convins fiind de mine, ca să dobândeşti o mare răsplată!".

Iuliu însă a rostit cu îndrăzneală: „Nu fac ceea doreşti, ca să nu ajung la osânda cea veşnică".

Maxim a căutat să-l înduplece, vorbindu-i mai departe cu blândeţe: „Oare socoteşti, Iuliu, că este păcat să mă asculţi pe mine? Eu nu te silesc, ca să nu pară că ai fost forţat. De aceea, mergi în siguranţă la casă ta, primind solda pentru cei douăzeci de ani de slujire şi nimeni nu va mai fi supărat din pricina ta".

Iuliu i-a răspuns că banii aceştia ai diavolului şi sfatul lui cel viclean nu trebuie să-l lipsească de lumina cea veşnică. El nu poate tăgădui pe Dumnezeu şi-l roagă să dea hotărârea împotriva lui ca împotriva unui creştin.

Maxim i-a spus din nou lui Iuliu: „De nu vei asculta de poruncile împărăteşti şi de nu vei jertfi zeilor, îţi voi tăia capul".

Iuliu a răspuns: „Bine ai gândit. Te rog deci, prea bunule, pe sănătatea împăraţilor, să îndeplineşti gândul tău şi să dai împotriva mea hotărârea, ca să se desăvârşească juruinţele mele”.

Maxim îl întâmpină iarăşi: „De nu te vei întoarce şi de nu vei jertfi zeilor, ţi se va împlini dorinţa ta!”.

Iuliu a zis cu tărie: „De voi merita să sufăr această, îmi va rămâne o laudă veşnică”.

Maxim i-a spus din nou: „Ia seamă la tine! De vei suferi pentru legile patriei (pământeşti), vei avea o laudă veşnică”.

Iuliu însă răspunde: „Adevărat, pentru legi sufăr aceasta, dar pentru cele dumnezeieşti”.

Maxim i-a spus : „Un om răstignit şi mort (Iisus Hristos) v-a încredinţat acestea? Vezi cât de nepriceput eşti să te temi mai mult de un mort, decât de împăraţii care trăiesc?”.

Iuliu însă mărturiseşte: „Acela (Iisus Hristos) a murit pentru păcatele noastre, ca să ne dăruiască viaţa veşnică. Hristos Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Pe Acesta de-L va mărturisi cineva, va avea viaţă veşnică; cel ce-L va tăgădui va avea pedeapsă veşnică”.

Auzind această credinţă, Maxim i-a răspuns: „Deplângându-te, te sfătuiesc ca mai degrabă să jertfeşti zeilor ca să trăieşti împreună cu noi”.

Iuliu a zis: „De voi trăi împreună cu voi, va fi pentru mine moarte. Dacă voi muri înaintea Domnului Hristos, voi trăi în veşnicie”.

Maxim a stăruit, îndemnându-l să jertfească zeilor, căci altfel va porunci să fie ucis.

Dar Iuliu a zis hotărât: „Am ales să mor pentru un timp, ca să trăiesc în veşnicie cu Sfinţii!”.

Văzând credinţa sa neclintită în Mântuitorul nostru Iisus Hristos, dregătorul Maxim a dat această sentinţă: „Iuliu, nedorind să se supună poruncilor împăraţilor, primeşte pedeapsa tăierii capului”.

Şi pe când îl duceau la locul de osândă, îl sărutau toţi. Un oarecare Isihie, care era ostaş creştin şi era şi el închis, i-a zis sfântului mucenic: „Te rog, Iuliu, să împlineşti cu bucurie făgăduinţa ta, ca să primeşti cununa pe care Domnul a făgăduit-o credincioşilor Săi, şi să-ţi aminteşti şi de mine. Peste puţin şi eu te voi urma. Te rog, salută pe Pasicrate şi pe Valention, slujitorii lui Dumnezeu, care au luat-o înaintea noastră către Domnul, prin bună mărturisire”.

Iar Iuliu, sărutându-l pe Isihie, i-a zis: „Grăbeşte-te, frate, să vii în Împărăţia cerurilor, căci au auzit făgăduinţele tale cei pe care i-ai salutat”.

Şi primind Iuliu ştergarul, s-a legat la ochi şi şi-a acoperit capul, apoi s-a rugat fierbinte: „Doamne, Iisuse Hristoase, pentru numele căruia pătimesc acestea, Te rog să binevoieşti a primi sufletul meu laolaltă cu Sfinţii Tăi mucenici”.

Deci, slujitorul diavolului, tăindu-i capul cu sabia, a pus capăt vieţii pământeşti a prea fericitului mucenic, pentru mărturisirea credinţei în Iisus Hristos, Domnul nostru, căruia I se cuvine cinstea şi mărirea în vecii vecilor.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii din Iudeea...

Ispitit cu arginţii pierzători ai satanei şi de sfatul cel prea viclean, nu ţi-ai umplut, slăvite, dreapta ta spre vânzarea Celui care ne-a mântuit, răscumpărându-ne pe toţi cu al Său sânge.

Urâciunea cumplită a închinării la idoli ai defăimat-o, vestind pe Ziditorul lumii şi Mântuitorul, pe Hristos, căruia cântăm: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

La lăcaşul tău, sfinte, cu osârdie paşii azi îndreptându- ne, lăudăm pe Cela ce pe tine, slăvite mucenice, te-a slăvit, strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Isaia, Stăpână, mai înainte fecioară-maică te-a vestit, ca ceea ce ai rămas în naştere fecioară şi la fel după naştere, născând pe Emanuil, pe Dumnezeu şi Omul.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe împăratul ceresc...

Inima şi Duhul, fericite Iuliu, cu vitejia cea bună umplându-ţi, ai luat în ceruri cununa biruinţei.

Urmând cu moartea Biruitorului morţii, capul tău spre tăiere ai plecat, zdrobind căpăţâna şarpelui, mucenice.

Urmând în toate Dumnezeului păcii, sub picioarele tale frumoase ai zdrobit pe satana, prea lăudate Iuliu.

Lăudăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe Domnul.

Adânc înfiptă şi întemeiată pe piatră, pe Hristos, temelia având-o, puhoiul ispitei nu te-a clintit, slăvite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ocrotitoarea celor ce pururea te cântă de Dumnezeu Născătoare, păzeşte-i pe cei ce îşi pun, Stăpână, nădejdea în tine.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fecioară prea curată...
Din stricăcioasă la cea nestricată cu sfinte luptele tale pentru Hristos, dumnezeiescule Iuliu, astăzi te-ai mutat.

Uitarea şi nici vremea nu au putut, mucenice, să întunece ziua ta aceasta, ci ca un soare răsare celor ce te cinstesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu Oştile din ceruri şi cu mucenicii la Dumnezeu mijloceşte-ne pururea, prea lăudatule Iuliu, iertarea păcatelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nădejde nesurpată celor în necazuri, de Dumnezeu Născătoare, eşti pururea şi bucurie, Fecioară, celor înviforaţi.

Luminânda, glasul al 2-lea:

Podobie: Femei auziţi...

Cu arma Crucii într-armat de chinuri purtătorul Tău, nebiruitule, Doamne, a biruit întru Tine puterile potrivnice şi pe tiranul cel cumplit, şi pentru Tine S-a luptat şi împărăţeşte cu Tine în veci, Împărate a toate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

La Laude

Se pun **stihirile** pe patru, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu porfiră înroşită în sângele trupului tău astăzi împodobit fiind, slăvitule, şi încununat având creştetul cu slava cea veşnică, şi semnul Crucii purtând ca pe un sceptru în dreapta ta, prea viteazule, împreună împărăţeşti cu Domnul, cu Acesta, mucenice, neîncetat veselindu-te.

Cu cinstita ta patimă ai închipuit a Domnului Patimă cinstită, nebiruitule, şi întru chinuri biruitor slăvit arătându- te, în maica cetăţilor, cea de sus, locuieşti acum, bucurându-te şi fiind îndumnezeit prin părtăşie; pentru care al tău praznic îl săvârşim cu evlavie.

Aşteptarea plinindu-ţi-o şi nădejdea, slăvitule, ai primit cumplită tăierea capului, minunat propovăduind pe Domnul cel răstignit, căci câştig ai socotit a fi moartea, înţeleptule, ca apostolul - şi viaţă - Hristos; căruia pururea mijloceşte-ne iertare, de Dumnezeu iubitorule.

Celor care săvârşim cu evlavie sfântă prăznuirea ta cea de peste an, la Dumnezeu mijloceşte-ne cu bună îndrăznirea ta iertare greşelilor Sfinte Iuliu, slăvitule, ară-

tându-ne ai vieţii părtaşi, prea fericite, ai celei nepieritoare, de Dumnezeu iubitorule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Îngerilor părtaş te-ai făcut sfinte mucenice, în privelişte cu bărbăţie propovăduind pe Hristos; că toate ale lumii defăimându-le ca şi cum n-ar fi, credinţa ca pe o ancoră tare ai ţinut; şi frica de împăraţi şi de tirani lepădând-o, cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte L-ai mărturisit pe El Domn al tuturor a fi, şi Dumnezeul şi împăratul nostru. Pentru aceasta, şi rătăcirea idolească izgonind, cu cetele Sfinţilor te veseleşti în ceruri, rugându-te neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Doxologia mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

La Liturghie

Fericirile se pun din cântarea a 3-a a praznicului pe 4 şi din cântarea a 6-a a sfântului, pe 4.

Întru împărăţia Ta când vei veni, pomeneşte-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Pe 12:
Fericiţi cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăţia cerurilor.
Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10:
Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.
Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8:
Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.
Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.
Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.
Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este Împărăţia cerurilor.
Fericiţi veţi fi când, din pricina Mea, vă vor ocărî şi vă vor prigoni şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Luptându-te pentru legea Domnului, ai ţinut făgăduinţele tale până la moarte, slăvite mucenice, Împărăţia cerească şi veşnică luându-o de la Hristos, Puitorul de lupte, slăvite.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Umbrindu-te cu umbrirea Duhului, în privelişte ai vestit cu râvnă înţelepciunea de taină, ascunsă şi mai înainte de veci a lui Dumnezeu, a Celui ce prin moartea Sa înviere a dat muritorilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Iubit -ai pe Cel ce ne-a iubit, pe Hristos, mai presus decât toate, că nici viaţa, nici moartea, nici lipsa, nici strâmtorarea, prigoana, ori sabia de dragostea Acestuia n-au putut să te rupă, viteazule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născându-L pe Împăratul cerului şi al pământului, Fecioară, cu trupul, Împărătească a toate eşti, Maică, şi solitoare fierbinte la tronul Lui celora ce te laudă, de Dumnezeu Născătoare vestindu-te.

Glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul...

Cu podoaba virtuţilor strălucind şi împodobit cu lumina muceniciei fiind, Sfinte Iuliu, străluceşti mai mult decât soarele, diamantule slăvit, luminând pe cei ce-ţi fac cu dragoste pomenirea cea de lumină purtătoare, de Hristos încununatule.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Pe mucenicul cel destoinic şi prea înţelept, pe Sfântul Iuliu, pe ostaşul Ziditorului, să-l cinstim după dreptate toţi credincioşii; că îndrăzneală dobândind la Împăratul ceresc, mijloceşte celor care îl laudă, zicând: Bucură-te, încununatule. de Hristos.

Apostolul

Epistolă a II-a către Romani (8: 28-38): Trecut-am prin foc şi prin apă, şi ne-ai scos pe noi la odihnă.

Stih: Cu foc ne-ai lămurit pe noi, cum se lămureşte argintul.

„Fraţilor, ştim că Dumnezeu toate le lucrează spre bine celor ce-L iubesc... ” (Caută la ziua de 12 mai).

Aliluia. Glasul al 4-lea. Strigat-au drepţii şi Domnul i-a auzit pe ei şi din toate necazurile i-a izbăvit. Multe sunt necazurile drepţilor şi din toate îi va izbăvi pe ei Domnul.

Evanghelia

Evanghelia de la Luca (12: 8-12) „Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, şi Fiul Omului..." (caută la Liturghia din 21 octombrie).

Chinonic: Întru pomenire veşnică va fi dreptul. Aliluia.

Stihuri: Cu mucenicii, Sfinte Iuliu, în ceruri, la Dumnezeu pentru Sabin mijloceşte.

Acatistul Sfântului mucenic Iuliu veteranul

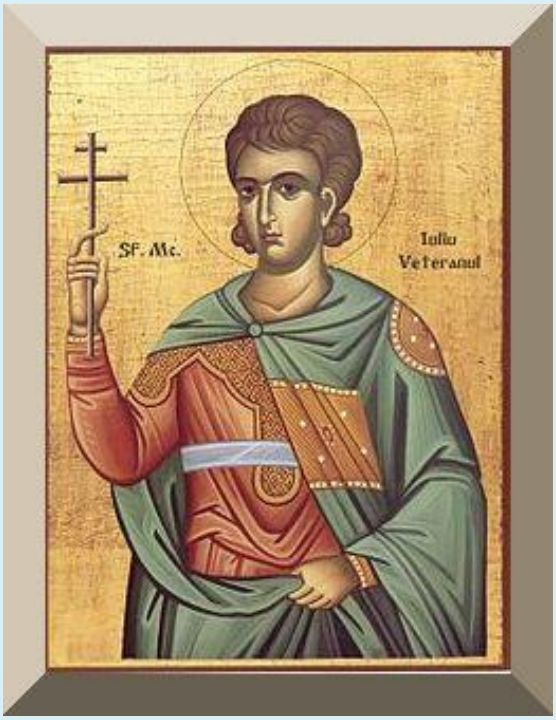

Fragment din Acatistul Sfântului Iuliu veteranul, la Mănăstirea Jiana-Mehedinți:
https://www.youtube.com/watch?v=lQprnj5PcuA

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Cum să nu ne minunăm Sfinte mucenice Iuliu, de stăruinţa ta neclătinată pe piatra credinţei în Piatra vieţii, noi, cei ce ne tulburăm din pricina valurilor necredinţei când se porneşte viforul ispitelor? Ca o carte de aur purtătoare a mărturisirii Cuvântului te-ai arătat lumii îngereşti şi omeneşti, revărsând mirul înţelepciunii cereşti, şi cu sabia rugăciunii tale ai tăiat tot vicleşugul celor întunecaţi de necredinţă, mergând fără împiedicare pe calea muceniciei în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul 1

Ne minunăm de vitejia ta, Sfinte Iuliu, că, deşi erai ostaş în armata împăratului pământesc, cu osârdie ai păzit testamentul Adevărului încredinţat ţie de Împăratul ceresc şi te-ai învrednicit de cununa laudelor acestea:
Bucură-te, ostaş nebiruit în armata Cuvântului;
Bucură-te, vas curat purtător al mirului înţelepciunii;
Bucură-te, că nu ai căzut în cursa deşertăciunilor lumeşti;
Bucură-te, cetăţean al Împărăţiei veşnic luminate;
Bucură-te, slujitor osârdnic al tainelor Adevărului vieţii;
Bucură-te, cunună a vitejiilor împletită cu osteneli mucenicеşti;
Bucură-te, aur dumnezeiesc lămurit în focul credinţei;
Bucură-te, că în cuptorul ispitelor ţi s-a vădit credinţa cea tare;
Bucură-te, înfrângerea armatei gândurilor rele;

Bucură-te, căci cu săgeata Cuvântului ai nimicit gândurile necredinţei;
Bucură-te, liman ceresc al celor prigoniţi de ispite;
Bucură-te, zugrăvirea în icoana cuvintelor a adevărului credinţei;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 2

Înaintea dregătorului Maxim ai fost adus, sfinte, pentru că, asemenea celor trei tineri nu ai voit a asculta de poruncile împăratului pământesc potrivnice lui Dumnezeu, ci ai cântat cu glasul inimii Arătătorului adevărului: ***Aliluia!***

Icosul 2

În cuptorul ispitelor ai fost aruncat mucenice, dar Hristos, Izvorul vieţii, te-a adăpat din destul cu apa înţelepciunii, ca să stai cu îndrăzneală înaintea celor stricaţi la cuget de necredinţă şi să primeşti de la îngeri cununi de cântări ca acestea:
Bucură-te, piatră a răbdării nesfărâmată de gândurile vrăjmaşilor;
Bucură-te, adăpare din izvorul Învierii lui Hristos;
Bucură-te, zid nebiruit al Adevărului;
Bucură-te, înfruntarea celor cu viclean cuget;
Bucură-te, scut sfinţit al mărturisirii;
Bucură-te, ruşinarea celor întunecaţi de necredinţă;
Bucură-te, intrare în Împărăţie pe uşa muceniciei;
Bucură-te, vederea mai înainte a răsplătirilor cereşti;
Bucură-te, că te-ai apărat cu sabia cuvântului;
Bucură-te, căci cârma minţii ţi-a fost condusă de Hristos;
Bucură-te, pecete nestricată a mărturisirii;
Bucură-te, că graiurile înţelepciunii Duhului ai mărturisit;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 3

Punând mai înainte de slujirea pământească cinstea de creştin şi ţinând neîncetat deschisă cartea inimii pentru a vedea slovele Cuvântului spre neîncetata amintire de El, ai stat fără frică înaintea prigonitorului, în cămara inimii aducând lui Dumnezeu jertfa cântărilor de: ***Aliluia !***

Icosul 3

Nu ai voit ca mâinile tale curăţite în râurile rugăciunii să slujească tămâierii statuilor idoleşti, ci ai rămas pe calea poruncilor lui Hristos, celui ce Se face răsplă-

titor celor ce păzesc cuvântul Lui; pentru aceasta, văzându-te ca un stâlp neclintit pe temelia credinţei celei adevărate, te împodobim cu flori de cuvinte ca acestea:
Bucură-te, că ai păzitit cu sabia credinţei cuvântul dumnezeiesc;
Bucură-te, stâncă neclintită a Adevărului;
Bucură-te, cel ce te-ai depărtat de groapa înşelăciunii;
Bucură-te, plinitorul testamentului credinţei;
Bucură-te, înger zburând la înălţimi cu aripile iubirii dumnezeieşti;
Bucură-te, că nu te-ai învoit cu sfatul cel viclean;
Bucură-te, cel ce ai căutat comoara slavei dumnezeieşti;
Bucură-te, că ai biruit prin credinţă înşelăciunea idolească;
Bucură-te, suflet cu tărie de diamant;
Bucură-te, oglindă a tainelor luminată de raza Duhului;
Bucură-te, gură a înţelepciunii Cuvântului;
Bucură-te, înfruntarea celor biruiţi de înşelăciune;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 4

Dat-ai cezarului plinirea cu osârdie a datoriei în oaste şi lui Dumnezeu neîncetată temere şi ascultare de poruncile Sale; pentru aceasta şi vrednicia lumească de veteran ai câştigat şi acoperământul milei dumnezeieşti, cântându-I Stăpânului cu mulţumire cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul 4

Dregătorul cel viclean cu blândeţe voia să te aducă la urmarea gândului său, dar s-a lovit de zidul împotrivirii tale, căci punând în minte osânda veşnică pentru cei care se leapădă de credinţa în Hristos, ai dărâmat pietrele cugetelor sale deşarte; ne minunăm de vitejia ta în mărturisirea adevărului şi te rugăm a ne întări în credinţă pe noi cei ce alergăm la limanul rugăciunii tale, aducându-ţi jertfa laudelor noastre smerite:
Bucură-te, apărător nebiruit al zidurilor dreptei credinţe;
Bucură-te, că nu ai căzut în cursa dregătorului viclean;
Bucură-te, că ai aflat plata mărturisirii;
Bucură-te, piatră a înţelepciunii Cuvântului;
Bucură-te, vitejie lucrătoare spre mântuire;
Bucură-te, vas cinstit al tainelor Duhului;
Bucură-te, cunoscătorul testamentului Cuvântului;
Bucură-te, primirea cu milostivire a celor necăjiţi;
Bucură-te, păzitor osârdnic al legilor dumnezeieşti;
Bucură-te, stâlp neclintit al mărturisirii;

Bucură-te, flacără nestinsă a dreptei credinţe;
Bucură-te, descoperitorul adâncurilor gândurilor dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 5

Şarpele care a turnat veninul păcatului în urechile Evei căuta să te abată şi pe tine de pe căile credinţei prin cuvintele otrăvitoare ale dregătorului, dar având vasul inimii din destul plin cu apa Înţelepciunii, ai strigat Domnului: ***Aliluia !***

Icosul 5

Ca pe Iuda voia să te atragă în prăpastia iubirii de arginţi dregătorul, ca să lepezi darul credinţei în Hristos, dar sfatul lui ai defăimat, ca să te împărtăşeşti de lumina veşnică şi de raze de cuvinte ca acestea:
Bucură-te, căutătorul comorilor cereşti;
Bucură-te, că ai dispreţuit bogăţia vremelnică;
Bucură-te, că nu ai căzut în ispita iubirii de arginţi;
Bucură-te, că pe Mirul cel nepreţuit ai preţuit;
Bucură-te, că viaţa veşnică ai neguţătorit;
Bucură-te, arătătorul bunătăţilor dumnezeieşti;
Bucură-te, că te-ai împotrivit sfatului viclean;
Bucură-te, că ai iubit bogăţiile vieţii veşnice;
Bucură-te, că nu ai căzut în cursele vrăjmaşului;
Bucură-te, râvnitorul darurilor netrecătoare;
Bucură-te, că ai urcat pe culmile mărturisirii;
Bucură-te, că ai sfărâmat legătura nedreptăţii;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 6

Lăudăm bărbăţia ta Sfinte mucenice Iuliu, căci nelepădându-te în nici un chip de Bărbatul doririlor, Hristos - Împăratul vieţii, ai cerut dregătorului pedeapsa rânduită creştinilor, întâmpinând pe Mântuitorul cu spicele laudelor de: ***Aliluia!***

Icosul 6

La tăierea capului te-a osândit judecătorul cel străin de tainele credinţei, iar tu primind cu bucurie jertfa pentru Cel ce capul Şi-a aplecat pe Cruce, ca să treacă cu vederea păcatele noastre, te-ai învrednicit de cununi de cuvinte ca acestea:
Bucură-te, zdrobirea capului vrăjmaşului prin plecarea smerită;
Bucură-te, jertfă curată adusă Stăpânului vieţii;

Bucură-te, că gustând din paharul morţii la învierea întru Hristos ai nădăjduit;
Bucură-te, că te-ai făcut moştenitor al zilei neînserate;
Bucură-te, stea luminată de Soarele Hristos;
Bucură-te, stâlp al credinţei întărind Biserica noastră;
Bucură-te, că ne deschizi uşile mărturisirii;
Bucură-te, că aduci pentru noi tămâia rugăciunii;
Bucură-te, că nu te-ai plecat gândului înşelăciunii tiranului;
Bucură-te, că aduci cu îngerii cununi de laude dumnezeieşti;
Bucură-te, că ai înmulţit talanţii rugăciunii în vistieriile cereşti;
Bucură-te, că porţi cu dumnezeiască cuviinţă cununa jertfei tale;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 7

Laudă veşnică ai socotit pătimirea cea pentru Hristos, cel ce pe Cruce S-a răstignit şi cunună de spini a purtat pe cap, ca să ne dăruiască nouă odihna nepătimirii în schimbul cununii cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 7

Hristos a gustat din paharul morţii ca să ne învieze pe noi cei otrăviţi de păcat, deschizându-ne porţile vieţii veşnice; taine din credinţa creştinească ai împărtăşit celui ce avea urechile inimii astupate cu necredinţa şi nu a înţeles măreţia jertfei lui Hristos, care a binevoit să primeşti şiragul cuvintelor noastre:
Bucură-te, sălaş al tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, împărtăşirea cuvintelor Vieţii;
Bucură-te, gură deschisă spre slăvirea Stăpânului;
Bucură-te, propovăduitor neînfricat al Adevărului;
Bucură-te, aşteptarea celor făgăduite de Hristos;
Bucură-te, făclie nestinsă a mărturisirii Cuvântului;
Bucură-te, că ai întunecat pe vrăjmaşi cu strălucirea mărturisirii;
Bucură-te, pom duhovnicesc plin de roadele credinţei;
Bucură-te, că străluceşti întru lumina neapropiată;
Bucură-te, izvor al cuvintelor dumnezeieşti;
Bucură-te, că eşti podoaba de aur a mucenicilor;
Bucură-te, că te-ai făcut nouă punte a rugăciunii către Hristos;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 8

Moştenitori ai vieţii veşnice ai arătat prin cuvânt pe cei ce mărturisesc pe Surpătorul stricăciunii celui întâi zidit şi vrednici de veşnica pedeapsă pe cei ce-L tăgăduiesc; înaintea Acestuia plecându-ţi gândul cu evlavie I-ai cântat cu glasul inimii: ***Aliluia !***

Icosul 8

Vieţuirea împreună cu închinătorii la idoli ai socotit-o moarte, iar moartea pentru Hristos uşă de intrare în viaţa cea veşnică, pe care ajută-ne, Sfinte Iuliu, să o moştenim şi noi, cei ce îţi dăruim spicele gândurilor noastre smerite:
Bucură-te, că în pământul românesc ai adus rod însutit;
Bucură-te, că ai zdrobit capul şarpelui cu puterea mărturisirii;
Bucură-te, cel ce te-ai încununat cu diadema înţelepciunii;
Bucură-te, că te-ai ridicat deasupra valurilor ispitelor;
Bucură-te, că ai ruşinat pe îndrăzneţul vrăjmaş;
Bucură-te, că ai închipuit icoana mărturisitorilor Vieţii;
Bucură-te, că ţi-ai înălţat gândul la Cel pe Cruce înălţat;
Bucură-te, că ai minunat cetele îngereşti cu mărturisirea stăruitoare;
Bucură-te, că ai zdrobit pietrele înşelăciunii de stâlpul credinţei tale;
Bucură-te, că ai urât slava trecătoare a acestei lumi;
Bucură-te, că ai păzit pământul inimii cu sabia credinţei în Hristos;
Bucură-te, nume strălucit înscris în cartea mucenicilor;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 9

Ca să te împărtăşeşti de lumina zilei celei neînserate a slavei lui Hristos împreună cu Sfinţii Săi, ai ales moartea trupului şi sufletul tău ţi-a fost sădit ca un spic roditor în grădinile Raiului, unde cânţi Lucrătorului mântuirii tuturor: ***Aliluia!***

Icosul 9

Pedeapsa tăierii capului ţi-a rânduit judecătorul cel nedrept care nu a cunoscut pe Judecătorul adevărat al celor vii şi al celor morţi; dar tu, Sfinte, bucurându-te, că urmezi cu paşi smeriţi lui Hristos pe calea pătimirilor, eşti întâmpinat de noi pe calea rugăciunii cu aceste cuvinte de cinstire:
Bucură-te, că ai primit cu bucurie paharul pătimirii;
Bucură-te, că te-ai îndulcit de iubirea dumnezeiască;
Bucură-te, că ai ars neghinele înşelăciunii cu focul cuvintelor tale;
Bucură-te, că ai zburat la cer cu aripile muceniciei;
Bucură-te, far strălucit al Ortodoxiei;
Bucură-te, carte scumpă a mărturisirii;

Bucură-te, că la masa îngerească ai fost aşezat;
Bucură-te, că patima lui Hristos ai zugrăvit-o în inimă spre întărire;
Bucură-te, aur lămurit în cuptorul ispitelor;
Bucură-te, munte înalt brăzdat de căile mărturisirii;
Bucură-te, oglindă a strălucirii slavei nevăzute;
Bucură-te, călăuzitorule pe căile mântuirii;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 10

Spre locul de osândă mergând, erai întâmpinat de toţi cu sărutări pentru urmarea lui Hristos, dar aveai zugrăvită în minte icoana Celui ce scuipări în obraz a primit de la cei în gura cărora a pus cuvânt, ca să urmeze ei îngerilor în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul 10

Un oarecare Isihie, văzându-te înaintemergător al lui pe calea muceniciei, te-a rugat să-l pomeneşti înaintea Dătătorului de lumină, ca bine să săvârşească şi el calea nevoinţei pentru Hristos; împreună cu acesta şi cu Sfinţii mucenici Pasicrat şi Valentin rugaţi-vă Domnului ca întru pocăinţă să săvârşim calea acestei vieţi şi să vedem lumina vieţii veşnice, aducându-ţi cântări ca acestea:
Bucură-te, spic bogat în roadele virtuţilor ;
Bucură-te, mucenic strălucind în cununa Sfinţilor români;
Bucură-te, că adăpi pământul românesc cu ploaia rugăciunii;
Bucură-te, că potoleşti arşiţa patimilor noastre;
Bucură-te, rugător pentru cei aflaţi în focul mărturisirii;
Bucură-te, a lui Isihie nădejde de întărire;
Bucură-te, că alungi de la noi săgeţile ispitelor;
Bucură-te, că ne aperi cu scutul rugăciunii;
Bucură-te, că te-ai îmbrăcat în porfiră mucenicească;
Bucură-te, că ai ţinut nestins focul iubirii dumnezeieşti;
Bucură-te, cunună de taină a înţelepciunii de sus;
Bucură-te, că ai intrat în cămara mucenicilor;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 11

Capul sub sabie ţi-ai pus ca un mieluşel, urmând Celui ce de voie a pătimit pentru noi, dar îngerii s-au grăbit a încununa creştetul tău cu a Vieţii cunună gătită ca semn al dragostei dumnezeieşti în cântări de: ***Aliluia!***

Icosul 11

Cu rugăciune fierbinte ai pecetluit jertfa ta pentru Adevăr şi, cerând să fii numărat în cetele Sfinţilor martiri, te veseleşti acum cu toţi mucenicii, primind de la noi cântări ca acestea:

Bucură-te, că te veseleşti în cămara Mirelui Ceresc;
Bucură-te, iubitor al frumuseţilor vieţii veşnice;
Bucură-te, că pe calea jertfei ai ajuns la limanul mântuirii;
Bucură-te, că ai cules din grădina inimii spicele mărturisirii;
Bucură-te, ostaş credincios al Împăratului vieţii;
Bucură-te, rază ce zugrăveşte slava Soarelui dreptăţii;
Bucură-te, piatră neclătinată a înţelepciunii Cuvântului;
Bucură-te, limpezime neîntunecată a minţii;
Bucură-te, căci cu ochii sufletului vedeai pe Dătătorul răsplătirii;
Bucură-te, împreună cu marii mucenici rugătorule;
Bucură-te, că pe cerul inimii tale a strălucit Soarele slavei;
Bucură-te, că ţi-ai împodobit sufletul cu a credinţei cunună;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 12

Capul tău l-ai adus ca jertfă de mântuire Capului Bisericii, lui Hristos Dumnezeului nostru, ce Se poartă pe scaunul heruvimilor şi primeşte de la toată suflarea jertfa cântărilor de: ***Aliluia!***

Icosul 12

Nu aflăm graiuri vrednice a împodobi strălucita-ţi pătimire pentru Adevăr, căci ne minunăm Sfinte mucenice Iuliu, de vitejia cu care ai stat înaintea prigonitorilor şi de mărturisirea ta neclintită pentru Hristos; dar valurile nevoilor cuprinzându-ne, la limanul rugăciunii tale alergăm, întâmpinându-te cu smerite cuvinte de cinstire:

Bucură-te, floare neveştejită în ţarina mucenicilor;
Bucură-te, diamant oglindind frumuseţea nevăzută a Stăpânului;
Bucură-te, cu Sfântul mare mucenic Gheorghe, ostaş în ceata mucenicilor;
Bucură-te, apărător al zidurilor credinţei;
Bucură-te, cetate luminată de Soarele dreptăţii;
Bucură-te, mieluşel jertfit la masa Înţelepciunii;
Bucură-te, că ai moştenit odihna cea nesfârşită;
Bucură-te, crin înfrumuseţat cu mireasma tare a mărturisirii lui Hristos;
Bucură-te, fagure plin de mierea cuvintelor înţelepciunii;
Bucură-te, ai pus mai presus de toate dragostea lui Hristos;
Bucură-te, că ne îndreptezi pe căile pocăinţei în lumina rugăciunii;

Bucură-te, ostaş biruitor al Împăratului Celui mare;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, Sfinte mucenice Iuliu veteranul, cel ce te-ai arătat ostaş al Împăratului ceresc, fiind într-armat cu sabia rugăciunii, cu coiful muceniciei şi cu săgeţile cuvintelor mărturisirii Cuvântului, sub platoşa mijlocirii tale ne păzeşte pe noi de toate ispitele acestei vieţi trecătoare şi cere de la Hristos iertare păcatelor noastre, ca să intrăm pe uşa mântuirii în cămara Mirelui îmbrăcaţi în haina cea curată a pocăinţei, aducând Stăpânului ca jertfă de mulţumire cântarea de: ***Aliluia!***

Apoi se spune iarăşi:

Icosul 1
Ne minunăm de vitejia ta, Sfinte Iuliu, că, deşi erai ostaş în armata împăratului pământesc, cu osârdie ai păzit testamentul Adevărului încredinţat ţie de Împăratul ceresc şi te-ai învrednicit de cununa laudelor acestea:
Bucură-te, ostaş nebiruit în armata Cuvântului;
Bucură-te, vas curat purtător al mirului înţelepciunii;
Bucură-te, că nu ai căzut în cursa deşertăciunilor lumeşti;
Bucură-te, cetăţean al Împărăţiei veşnic luminate;
Bucură-te, slujitor osârdnic al tainelor Adevărului vieţii;
Bucură-te, cunună a vitejiilor împletită cu osteneli mucenicеşti;
Bucură-te, aur dumnezeiesc lămurit în focul credinţei;
Bucură-te, că în cuptorul ispitelor ţi s-a vădit credinţa cea tare;
Bucură-te, înfrângerea armatei gândurilor rele;
Bucură-te, căci cu săgeata Cuvântului ai nimicit gândurile necredinţei;
Bucură-te, liman ceresc al celor prigoniţi de ispite;
Bucură-te, zugrăvirea în icoana cuvintelor a adevărului credinţei;
Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu veteranul, zid nebiruit al mărturisirii lui Hristos!

Condacul 1
Cum să nu ne minunăm Sfinte mucenice Iuliu, de stăruinţa ta neclătinată pe piatra credinţei în Piatra vieţii, noi, cei ce ne tulburăm din pricina valurilor necredinţei când se porneşte viforul ispitelor? Ca o carte de aur purtătoare a mărturisirii Cuvântului te-ai arătat lumii îngereşti şi omeneşti, revărsând mirul înţelepciunii cereşti, şi cu sabia rugăciunii tale ai tăiat tot vicleşugul celor întunecaţi de necredinţă, mergând fără împiedicare pe calea muceniciei în cântarea de: ***Aliluia!***

Sursa: poeziicrestin-ortodoxe.blogspot.com

Acatistul Sfântului mucenic Iuliu, veteranul

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfantului mucenic Iuliu Veteranul - 27 mai - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=utPMbIy6QHI

&&&

Troparul Sfântului mucenic Iuliu veteranul: Învrednicindu-te a primi harul lui Hristos, ai biruit semeţia tiranului închinător la idoli şi, bine săvârşind lupta mucenicească, ai dobândit cununa biruinţei. Pentru aceasta, toţi credincioşii de la Dunăre cinstim pătimirea ta, Sfinte mucenice Iuliu, slăvind pe Hristos Dumnezeu, cel ce ne dăruieşte prin rugăciunile tale, mare milă.

Condacele şi icoasele

Condacul 1

Ţie, celui neclintit pe piatra credinţei, laudă îţi aducem noi, cei tulburaţi de valul ispitelor, mult pătimitorule Iuliu din Durostorum, că te-ai arătat mărturisitor al lui Hristos şi înţelept propovăduitor al Evangheliei, pentru care strigăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!***

Icosul 1

Ne minunăm de vitejia ta, mucenice, că deşi erai ostaş în oastea împăratului pământesc, ai păzit cu osârdie testamentul Adevărului lăsat de Împăratul tuturor, Hristos şi te-ai învrednicit de cununa acestor laude:
Bucură-te, ostaş nebiruit al Împăratului ceresc;
Bucură-te, vas curat, purtător al mirului înţelepciunii;

Bucură-te, cel ce ai fugit de deşertăciunile lumeşti;
Bucură-te, cetăţean al Împărăţiei veşnice;
Bucură-te, slujitor râvnitor al tainelor Duhului;
Bucură-te, cunună a vitejiilor, împletită cu osteneli mucenicеşti;
Bucură-te, aur lămurit în focul încercărilor;
Bucură-te, cel ce în ispite ţi-ai dovedit credinţa;
Bucură-te, cel ce ai biruit oastea gândurilor rele;
Bucură-te, săgeată a Cuvântului, nimicitoare a necredinţei;
Bucură-te, liman ceresc al celor prigoniţi;
Bucură-te, icoană a cuvintelor adevărului credinţei;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 2

Înaintea dregătorului Maxim ai fost adus, sfinte şi asemenea celor trei tineri, nu te-ai supus poruncilor împăratului pământesc celor potrivnice lui Dumnezeu, ci ai cântat cu glasul inimii lui Hristos, Arătătorul adevărului: ***Aliluia!***

Icosul 2

În cuptorul ispitelor ai fost aruncat, mucenice, dar Hristos, Izvorul vieţii te-a răcorit cu apa înţelepciunii, ca să stai cu îndrăzneală înaintea celor întunecaţi la cuget din pricina necredinţei şi să primeşti de la îngeri cununi de cântări ca acestea:
Bucură-te, piatră a răbdării, nesfărâmată de gânduri îndoielnice;
Bucură-te, cel ce ai gustat din izvorul învierii lui Hristos;
Bucură-te, cel ce ai avut zid de sprijin Adevărul cel veşnic;
Bucură-te, cel ce ai înfruntat pe cei vicleni;
Bucură-te, scut sfinţit al mărturisirii;
Bucură-te, cel ce ai ruşinat pe necredincioşi;
Bucură-te, cel intrat în Împărăţie pe uşa muceniciei;
Bucură-te, înainte-văzător al răsplătirilor cereşti;
Bucură-te, cel apărat cu sabia cuvântului;
Bucură-te, cel călăuzit de lumina harului;
Bucură-te, pecete nestricată a dreptei credinţe;
Bucură-te, cel ce ai rostit cuvinte insuflate de Duhul Sfânt;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 3

Cinstea de a fi creştin punând-o mai presus de slujirea ostăşească şi, având pururea înaintea ochilor minţii învăţăturile cele mântuitoare ale lui Hristos cu care erai unit în rugăciune, ai stat fără frică înaintea prigonitorului, dar în cămara inimii aduceai lui Dumnezeu jertfă de laudă, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 3

Nu ai voit ca mâinile tale, curăţite prin rugăciuni şi fapte de virtute, să slujească tămâierii necuraţilor idoli, ci ai rămas pe calea poruncilor lui Hristos, Răsplătitorul celor ce păzesc cuvântul Lui; pentru aceasta, văzându-te ca pe un stâlp neclintit pe temelia credinţei celei adevărate, te împodobim cu flori de cuvinte ca acestea:

Bucură-te, cel ce ai păzit cu preţul vieţii cuvântul dumnezeiesc;
Bucură-te, stâncă neclintită a Adevărului;
Bucură-te, cel ce te-ai depărtat de prăpastia înşelăciunii;
Bucură-te, împlinitor al testamentului credinţei;
Bucură-te, înger zburând la cer cu aripile iubirii sfinte;
Bucură-te, cel ce nu te-ai învoit cu sfatul vicleanului;
Bucură-te, cel ce ai căutat comoara slavei dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ce prin credinţă curată, ai biruit rătăcirea;
Bucură-te, suflet cu tărie de diamant;
Bucură-te, oglindă a tainelor, luminată de raza Duhului;
Bucură-te, gură a înţelepciunii Cuvântului;
Bucură-te, înfruntarea celor biruiţi de înşelăciune;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 4

Dat-ai cezarului împlinirea cu osârdie a datoriei în oaste, iar lui Dumnezeu neîncetată temere şi ascultare de poruncile Sale şi precum ai purtat vrednicia lumească de veteran, aşa ai dobândit şi acoperământul milei dumnezeieşti, aducând Stăpânului tuturor, cu mulţumire, cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 4

Dregătorul cel viclean, cu părută blândeţe, voia să te aducă la urmarea gândului său, dar s-a izbit de zidul împotrivirii tale, că tu, având în minte osânda veşnică pentru cei care se leapădă de credinţa în Hristos, ai alungat cugetele cele deşarte; deci, minunându-ne de vitejia ta în mărturisirea adevărului, te rugăm să ne întăreşti în credinţă pe noi, cei ce alergăm la mijlocirile tale ca la un liman, aducându-ţi jertfa smerită a laudelor noastre:

Bucură-te, apărător nebiruit al hotarelor credinţei;
Bucură-te, cel ce ai fugit de cursa dregătorului viclean;
Bucură-te, cel răsplătit pentru vitejeasca mărturisire;
Bucură-te, cel întemeiat pe înţelepciunea Cuvântului;
Bucură-te, vitejie lucrătoare spre mântuire;
Bucură-te, vas cinstit al tainelor Duhului Sfânt;
Bucură-te, cunoscător al Noului Legământ;
Bucură-te, primirea cu milostivire a celor necăjiţi;

Bucură-te, păzitor neînfricat al legilor dumnezeieşti;
Bucură-te, stâlp neclintit al mărturisirii;
Bucură-te, flacără nestinsă a dreptei credinţe;
Bucură-te, descoperitor al adâncurilor dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 5

Şarpele, care a înşelat oarecând pe Eva, căuta să te abată şi pe tine de la dreapta credinţă prin cuvintele măgulitoare ale dregătorului Maxim, dar, având inima plină de lumina înţelepciunii Tatălui ceresc, ai fost păzit de înşelare şi ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul 5

Ca pe Iuda voia să te atragă în prăpastia iubirii de arginţi dregătorul, ca să lepezi darul credinţei în Hristos, dar ai defăimat sfatul lui, ca să te împărtăşeşti de lumina cea veşnică şi să primeşti laude ca acestea:
Bucură-te, căutător al comorilor cereşti;
Bucură-te, cel ce ai dispreţuit bogăţia vremelnică;
Bucură-te, cel ce ai biruit ispita iubirii de bani;
Bucură-te, cel ce ai cinstit Mirul cel fără de preţ;
Bucură-te, cel ce te-ai jertfit pentru Viaţa veşnică;
Bucură-te, arătător al bunătăţilor dumnezeieşti;
Bucură-te, cel ce te-ai împotrivit vicleniei;
Bucură-te, cel ce ai iubit bogăţiile veşnice;
Bucură-te, cel ce nu ai căzut în cursele vrăjmaşului;
Bucură-te, râvnitor al darurilor netrecătoare;
Bucură-te, cel ce ai urcat pe culmea mărturisirii;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat legătura nedreptăţii;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 6

Lăudăm biruinţa ta, sfinte, că, nelepădându-te de Hristos, cel ce a biruit lumea, ai cerut dregătorului pedeapsa rânduită creştinilor care nu cinstesc idolii păgânilor, ca să întâmpini pe Mântuitorul Iisus, cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 6

Judecătorul cel nedrept şi străin de tainele dreptei credinţe te-a osândit la tăierea capului, iar tu, primind cu bucurie jertfă pentru Cel ce S-a răstignit şi capul Şi-a plecat pe Cruce pentru păcatele noastre, te-ai învrednicit de laude ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai zdrobit capului vrăjmaşului prin jertfa ta;
Bucură-te, pătimitor pentru slava Stăpânului;

Bucură-te, cel ce ai gustat paharul morţii cu nădejdea învierii;
Bucură-te, moştenitor al zilei celei neînserate;
Bucură-te, stea luminată de Soarele Hristos;
Bucură-te, stâlp al credinţei întărind Biserica noastră;
Bucură-te, cel ce chemi la mărturisirea dreptei credinţe;
Bucură-te, cel ce aduci Domnului tămâia rugăciunii;
Bucură-te, cel ce nu te-ai plecat înşelăciunii tiranului;
Bucură-te, purtător al laurilor muceniciei;
Bucură-te, cel ce ai înmulţit talanţii dăruiţi de Stăpânul;
Bucură-te, cel ce ai urmat chipul morţii Botezătorului Ioan;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 7

Laudă veşnică şi bucurie negrăită ai socotit mărturisirea dreptei credinţe şi pătimirea cea pentru Hristos, cel ce pe Cruce S-a răstignit şi cunună de spini a purtat pe capul Său, ca să ne dăruiască nouă odihna vieţii veşnice şi să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 7

Hristos Domnul a gustat din paharul morţii ca să ne învieze pe noi cei omorâţi de păcat, deschizându-ne porţile vieţii veşnice; de aceea, şi tu, sfinte, ai împărtăşit taine din credinţa creştină celui ce avea inimă împietrită şi nu înţelegea măreţia jertfei lui Hristos, nici jertfa creştinilor pentru dreapta credinţă; pentru aceasta, te lăudăm pe tine, mărturisitorul Său, zicând:
Bucură-te, sălaş al tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, păstrător al cuvintelor Vieţii;
Bucură-te, gură care ai slăvit pe Stăpânul;
Bucură-te, propovăduitor neînfricat al Adevărului;
Bucură-te, cel ce ai nădăjduit cele făgăduite de Hristos;
Bucură-te, făclie nestinsă de viforul păgânătăţii;
Bucură-te, cel ce ai orbit pe potrivnici prin strălucirea virtuţii;
Bucură-te, pom duhovnicesc plin de roadele credinţei;
Bucură-te, cel ce străluceşti în lumina cea neapropiată;
Bucură-te, grăitor al cuvintelor dumnezeieşti;
Bucură-te, podoabă de mare preţ a mucenicilor;
Bucură-te, cel ce ne eşti punte de rugăciune către Hristos;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 8

Moştenitori ai vieţii veşnice i-ai arătat prin cuvânt pe cei ce mărturisesc pe Hristos, Dumnezeu adevărat, dar vrednici de veşnica pedeapsă pe cei ce-L tăgăduiesc; înai-

ntea Lui plecându-ţi gândul şi genunchii, mucenice, cu evlavie I te-ai închinat şi I-ai cântat din inimă: ***Aliluia!***

Icosul 8

Vieţuirea împreună cu închinătorii la idoli ai socotit-o moarte, iar moartea pentru Hristos uşă de intrare în viaţa veşnică, pe care ajută-ne, sfinte, să o moştenim şi noi, cei ce îţi dăruim ca ofrandă aceste cuvinte smerite:
Bucură-te, rod duhovnicesc din neamul românesc;
Bucură-te, nimicitor al şarpelui răutăţii, prin puterea mărturisirii;
Bucură-te, cel împodobit cu diadema înţelepciunii;
Bucură-te, cel ce te-ai ridicat peste valurile ispitelor;
Bucură-te, cel ce ai ruşinat pe îndrăzneţul vrăjmaş;
Bucură-te, icoană a mărturisitorilor Vieţii;
Bucură-te, cel ce ţi-ai înălţat gândul la Cel înălţat pe Cruce;
Bucură-te, cel ce ai uimit pe toţi cu stăruitoarea credinţă;
Bucură-te, cel ce ai alungat înşelăciunea idolească;
Bucură-te, cel ce ai lepădat slava trecătoare a acestei lumi;
Bucură-te, cel ce ai apărat cu vitejie credinţa cea adevărată;
Bucură-te, nume strălucit înscris în cartea Vieţii;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 9

Ca să te împărtăşeşti de lumina zilei celei neînserate a slavei lui Hristos, împreună cu Sfinţii Săi, ai ales, ca un grăunte de grâu, moartea cea aducătoare de viaţă, iar sufletul tău ţi-a fost sădit ca un spic roditor în grădina Raiului, unde cânţi Lucrătorului mântuirii tuturor: ***Aliluia!***

Icosul 9

Judecătorul cel nedrept, care nu a cunoscut pe adevăratul Judecător al celor vii şi al celor morţi, ţi-a rânduit pedeapsa tăierii capului cu sabia; dar tu, sfinte, bucurându-te că urmezi prin jertfă pe Hristos, cel ce a pătimit pentru oameni, eşti întâmpinat de noi, pe calea rugăciunii, cu aceste cuvinte de cinstire:
Bucură-te, cel ce ai primit cu bucurie paharul pătimirii;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit de iubirea dumnezeiască;
Bucură-te, cel ce ai ars neghinele înşelăciunii cu cuvintele tale;
Bucură-te, cel ce ai zburat la cer cu aripile muceniciei;
Bucură-te, cel ce ai urmat mucenicilor Pasicrat şi Valentin;
Bucură-te, lumină lină a Ortodoxiei;
Bucură-te, împreună cu pătimitorul Isihie, cel ce a urmat ţie;
Bucură-te, cel numărat în soborul mucenicilor;

Bucură-te, aur lămurit în cuptorul ispitelor;
Bucură-te, munte înalt brăzdat de căile mărturisirii;
Bucură-te, oglindă a strălucirii slavei nevăzute;
Bucură-te, călăuzitor pe calea mântuirii;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 10

Mergând spre locul de osândă, erai întâmpinat de creştini şi îndemnat să împlineşti cu bucurie făgăduinţa de a urma lui Hristos, ca să primeşti cununa pe care Domnul a făgăduit-o credincioşilor Săi, iar în minte aveai chipul Celui ce scuipări în obraz a primit de la cei dăruiţi de El cu grai ca să urmeze îngerilor şi să-I cânte: ***Aliluia!***

Icosul 10

Creştinul Isihie te-a rugat să-l pomeneşti înaintea Dătătorului de lumină, ca şi el să sfârşească bine calea nevoinţei pentru Hristos; împreună cu acesta şi cu Sfinţii mucenici Pasicrat şi Valentin, roagă-te Domnului ca întru pocăinţă să săvârşim calea acestei vieţi şi să vedem lumina Împărăţiei veşnice, aducându-ţi cântări ca acestea:
Bucură-te, spic bogat în roadele virtuţilor;
Bucură-te, floare din cununa Sfinţilor români;
Bucură-te, ploaie a rugăciunii, ce adăpi pământul sufletelor;
Bucură-te, apă ce potoleşti arşiţa patimilor;
Bucură-te, sprijin pentru cei prigoniţi pe nedrept;
Bucură-te, mijlocitor pentru mântuirea noastră, precum pentru Isihie;
Bucură-te, pavăză ce alungi de la noi săgeţile ispitelor;
Bucură-te, cel ce ne aperi sub acoperământul rugăciunii;
Bucură-te, cel îmbrăcat în porfiră mucenicească;
Bucură-te, foc nestins al iubirii de Dumnezeu;
Bucură-te, cunună de taină a înţelepciunii de sus;
Bucură-te, locuitor împreună cu Sfinţii şi Drepţii;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 11

Capul sub sabie ţi-ai plecat cu gând smerit, zicând: “Doamne, Iisuse Hristoase, pentru numele căruia pătimesc acestea, Te rog să binevoieşti a primi sufletul meu cu Sfinţii Tăi mucenici”, urmând Celui ce de voie a pătimit pentru noi, iar îngerii s-au grăbit a încununa creştetul tău, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 11

Cu rugăciune fierbinte ai pecetluit jertfa ta pentru Adevăr, dorind să fii numărat în soborul Sfinţilor, pentru care te veseleşti acum cu toţi mucenicii, primind de la noi cântarea:
Bucură-te, cel sălăşluit în cămara Mirelui ceresc;
Bucură-te, iubitor al frumuseţilor vieţii veşnice;
Bucură-te, cel ce prin jertfire ai ajuns la limanul mântuirii;
Bucură-te, cel ce ai cules roadele mărturisirii lui Hristos;
Bucură-te, ostaş credincios al Împăratului vieţii;
Bucură-te, rază ce vesteşte slava Soarelui dreptăţii;
Bucură-te, piatră neclătinată a Ierusalimului de sus;
Bucură-te, limpezime neîntunecată a minţii;
Bucură-te, cel ce vezi acum pe Dătătorul răsplătirii;
Bucură-te, rugător împreună cu marii mucenici;
Bucură-te, trâmbiţă vestitoare a Domnului;
Bucură-te, suflet înfrumuseţat cu podoabele virtuţilor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 12

Capul tău, mucenice Iuliu, l-ai adus ca jertfă de mântuire Capului Bisericii, Hristos Dumnezeul nostru, care Se poartă pe tronul Heruvimilor şi primeşte de la toată suflarea cântarea de laudă: ***Aliluia!***

Icosul 12

Nu aflăm graiuri vrednice ca să împodobim strălucit pătimirea ta pentru Adevăr şi ne minunăm, mucenice, de vitejia cu care ai stat înaintea prigonitorilor păgâni şi de mărturisirea lui Hristos; însă, cuprinzându-ne valurile necazurilor, alergăm la mijlocirile tale şi te întâmpinăm cu smerite cuvinte de cinstire:
Bucură-te, floare neveştejită în grădina mucenicilor;
Bucură-te, diamant ce oglindeşte frumuseţea Stăpânului;
Bucură-te, luptător în oastea lui Hristos;
Bucură-te, piatră nestemată a dreptei credinţe;
Bucură-te, cetate luminată de Soarele dreptăţii;
Bucură-te, miel jertfit pentru Paştile veşniciei;
Bucură-te, moştenitor al odihnei celei nesfârşite;
Bucură-te, crin ce reverşi mireasma sfinţeniei;
Bucură-te, fagure plin de mierea înţelepciunii;
Bucură-te, cel ce ai pus mai presus de toate dragostea lui Hristos;
Bucură-te, cel ce ne îndrepţi pe căile pocăinţei;
Bucură-te, rugător neîncetat pentru a noastră mântuire;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Sfinte mucenice Iuliu, ostaş iscusit al Împăratului ceresc, sub platoşa mijlocirii tale păzeşte-ne pe noi de toate ispitele acestei vieţi trecătoare şi cere de la Dumnezeu iertarea păcatelor noastre, ca să intrăm şi noi în Împărăţia fericirii veşnice, aducând Stăpânului jertfă de mulţumire cântarea: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Ne minunăm de vitejia ta, mucenice, că deşi erai ostaş în oastea împăratului pământesc, ai păzit cu osârdie testamentul Adevărului lăsat de Împăratul tuturor, Hristos, şi te-ai învrednicit de cununa acestor laude:
Bucură-te, ostaş nebiruit al Împăratului ceresc;
Bucură-te, vas curat, purtător al mirului înţelepciunii;
Bucură-te, cel ce ai fugit de deşertăciunile lumeşti;
Bucură-te, cetăţean al Împărăţiei veşnice;
Bucură-te, slujitor râvnitor al tainelor Duhului;
Bucură-te, cunună a vitejiilor, împletită cu osteneli mucenicеşti;
Bucură-te, aur lămurit în focul încercărilor;
Bucură-te, cel ce în ispite ţi-ai dovedit credinţa;
Bucură-te, cel ce ai biruit oastea gândurilor rele;
Bucură-te, săgeată a Cuvântului, nimicitoare a necredinţei;
Bucură-te, liman ceresc al celor prigoniţi;
Bucură-te, icoană a cuvintelor adevărului credinţei;
Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!

După care rostim această:

Rugăciune

Sfinte mucenice Iuliu, cel ce ai fost veteran în luptele cu vrăjmaşii barbari şi ai arătat credinţă împăratului pământesc, dar ai fost totodată şi plin de dreaptă credinţă faţă de Împăratul cel veşnic, Iisus Hristos, tu, când prigonitorii te-au pus să alegi între împăratul pământesc şi Cel ceresc, ai spus: De vreme ce am fost credincios celui mai mic, adică împăratului pământesc, cum nu voi fi credincios şi Celui mai mare? Cu nădejde neclintită ai primit făgăduinţele cele sfinte că acela care îşi va da sufletul pentru mărturisirea lui Hristos Dumnezeu, îl va afla, mai strălucit, în Împărăţia Cerurilor, pentru care ai fost statornic în dreapta credinţă, în faţa celor care îţi cereau să aduci jertfă demonilor şi să te închini făpturii, în locul Făcătorului.

Şi acum, sfinte mucenice, când suntem cuprinşi de multe feluri de ispite care ne tulbură mintea, ne atrag inima şi ne robesc sufletul ca să iubim mai mult lucrurile pământeşti decât pe cele cereşti, te rugăm, să ne fii ajutător.

Dăruieşte-ne sprijin în luptele cu vrăjmaşii noştri văzuţi şi nevăzuţi şi cere de la Dumnezeu să ne întărească gândul cu harul Său, ca să mărturisim dreapta credinţă prin cuvânt şi fapte bune, alegând totdeauna cele veşnice în locul celor vremelnice, încât, vieţuind în lumea aceasta în chip paşnic şi fără prihană, să slăvim împreună cu tine pe Tatăl şi pe Fiul şi Sfântul Duh, în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă Condacul 1, în timpul căruia preotul cădeşte.

Condacul 1

Ţie, celui neclintit pe piatra credinţei, laudă îţi aducem noi, cei tulburaţi de valul ispitelor, mult pătimitorule Iuliu din Durostorum, că te-ai arătat mărturisitor al lui Hristos şi înţelept propovăduitor al Evangheliei, pentru care strigăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Iuliu veteranul!***

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea: *Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu - Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.*

După rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.
Sursa:

http://ortodoxia.me/acatistul-sfantului-mucenic-iuliu-veteranul/

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/?s=iuliu+veteranul

Viaţa şi nevoinţele Sfântului mucenic Iuliu, veteranul

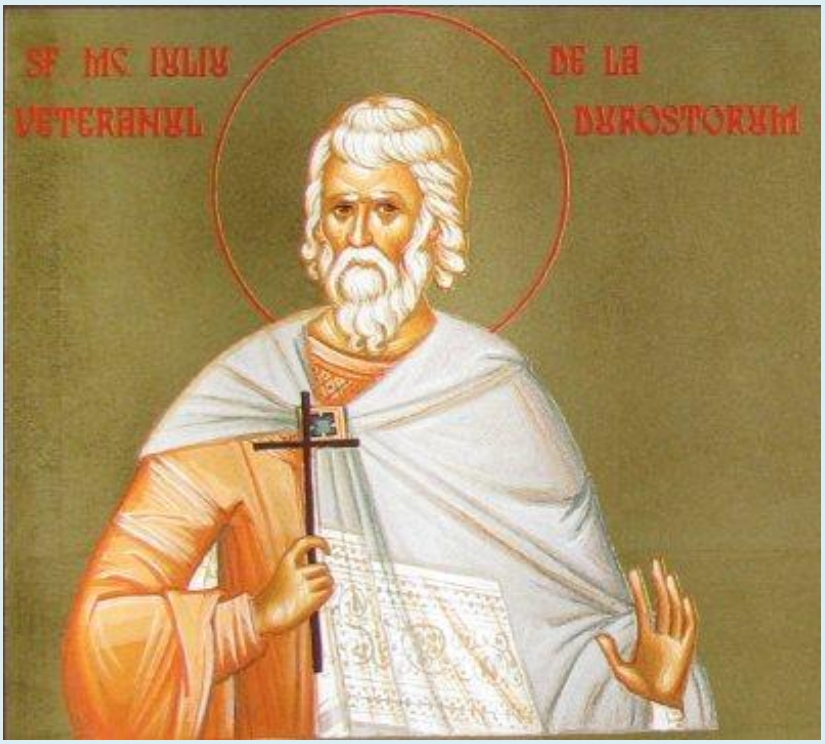

În timpul persecuţiei împăraţilor Diocleţian şi Maximian Galeriu, ginerele său, s-a pornit mare persecuţie contra creştinilor, În urma victoriei obţinute în 297 contra perşilor, Maximian Galeriu, socotind pe nedrept că îndeosebi creştinii sunt vinovaţi de slăbirea şi decăderea Imperiului Roman, a hotărât îndepărtarea soldaţilor creştini din armată, pentru că ei nu dădeau dovadă de vitejie ucigând în timpul luptelor pe duşmanii imperiului.

La Durostor, în provincia Moesia Inferior, a fost dus la judecată ostaşul creştin Iuliu în faţa dregătorului locului, Maxim, căruia i s-a spus că veteranul Iuliu nu vrea să asculte de poruncile împăraţilor, ca să jertfească zeilor.

Iuliu i-a răspuns lui Maxim că cele afirmate de slujitori sunt adevărate. „Nu dispreţuiesc poruncile, desigur, a spus el. Dar eu sunt creştin şi nu pot face ceea ce vrei. Căci nu se cuvine să uit pe Dumnezeul meu Cel adevărat şi viu”.

Maxim i-a zis: „- Ce lucru mare este să tămâiezi (statuile zeilor şi ale împăraţilor) şi să pleci!”.

Iar Iuliu a mărturisit: „- Nu pot să dispreţuiesc poruncile dumnezeieşti şi să mă arăt necredincios Dumnezeului meu”.

De altfel, el îşi făcuse datoria de ostaş. De şase ori a mers la război şi s-a luptat, fără să fie mai prejos decât alţii. ***„- După gradul meu, a spus el, sunt acum veteran. Mă tem totdeauna de Dumnezeu care a făcut cerul şi pământul şi îi datorez neîncetat ascultare”.***

Auzind acestea, dregătorul Maxim l-a îndemnat cu blândeţe: „- Iuliu, te văd bărbat înţelept şi destoinic. Jertfeşte zeilor, convins fiind de mine, ca să dobândeşti o mare răsplată!”.

Iuliu însă a rostit cu îndrăzneală: „- Nu fac ceea ce doreşti, ca să nu ajung la osânda cea veşnică”.

Maxim a căutat să-l înduplece, vorbindu-i mai departe cu blândeţe: „- Oare socoteşti, Iuliu, că este păcat să mă asculţi pe mine ? Eu nu te silesc, ca să nu pară că ai consimţit prin forţă. De aceea, mergi în siguranţă la casa ta, primind leafa pentru cei douăzeci de ani de serviciu şi nimeni nu va mai fi supărat din pricina ta”.

Iuliu i-a replicat că banii aceştia ai satanii şi sfatul lui cel viclean nu trebuie să-l lipsească de lumina cea veşnică. El nu poate tăgădui pe Dumnezeu şi-l roagă să dea hotărârea împotriva lui ca împotriva unui creştin.

Discuţia între veteranul Iuliu şi dregătorul Maxim este una dintre cele mai interesante. Maxim s-a adresat din nou lui Iuliu: „- De nu vei asculta de poruncile împărăteşti şi de nu vei jertfi zeilor, îţi voi tăia capul”.

Iuliu a răspuns: „- Bine ai gândit. Te rog deci, preabunule, pe sănătatea împăraţilor, să îndeplineşti gîndul tău şi să dai împotriva mea hotărârea, ca să se desăvârşească juruinţele mele”.

Maxim îl întâmpină iarăşi: „- De nu te vei întoarce şi de nu vei jertfi zeilor, ţi se va împlini dorinţa ta!”.

Iuliu a susţinut cu tărie: „- De voi merita să sufăr aceasta, îmi va rămâne o laudă veşnică”.

Maxim l-a îndemnat din nou: „- Ia seama la tine! De vei suferi pentru legile patriei (pământeşti), vei avea o laudă continuă”.

Iuliu însă răspunse: „- Desigur, pentru legi sufăr aceasta, dar pentru cele dumnezeieşti”.

Maxim i-a spus: „- Un om răstignit şi mort (Iisus Hristos) v-a încredinţat acestea? Vezi cât de nepriceput eşti să te temi Mai mult de un mort, decât de împăraţii care trăiesc?”.

Iuliu însă mărturiseşte: „- Acela (Iisus Hristos) a murit pentru păcatele noastre, ca să ne dăruiască viaţa cea veşnică. Hristos Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Pe Acesta de-L va mărturisi cineva, va avea viaţă veşnică; cel ce-L va tăgădui va avea pedeapsă veşnică”.

Auzind această credinţă, Maxim i-a ripostat: „- Deplângându-te, te sfătuiesc ca mai degrabă să jertfeşti zeilor, ca să trăieşti împreună cu noi”.

Iuliu a răspuns: „- De voi trăi împreună cu voi, va fi pentru mine moarte. Dacă voi muri înaintea Domnului Hristos, voi trăi în veşnicie”.

Maxim a stăruit, îndemnându-l să jertfească zeilor, căci altfel va porunci să fie ucis.

Dar Iuliu a susţinut cu hotărâre: „- Am ales să mor pentru un timp, ca să trăiesc în veşnicie cu sfinţii!”

Văzând credinţa sa neclintită în Mântuitorul nostru Iisus Hristos, dregătorul Maxim a dat această sentinţă: „Iuliu, nevoind să se supună poruncilor împăraţilor, primeşte pedeapsa tăierii capului”.

Şi pe când îl duceau la locul de osândă, îl sărutau toţi.

Un oarecare Isihie, care era ostaş creştin şi era şi el închis, i-a zis Sfântului Mucenic: „- Te rog, Iuliu, să împlineşti cu bucurie făgăduinţa ta, ca să primeşti cununa pe care Domnul a făgăduit-o credincioşilor Săi, şi să-ţi aminteşti si de mine. Bineînţeles că şi eu te voi urma. Te rog, salută pe Pasicrate şi pe Valention; slujitorii lui Dumnezeu, care au luat-o înaintea noastră către Domnul, prin buna mărturisire”.

Iar Iuliu, sărutându-l pe Isihie, i-a zis: „- Grăbeşte-te, frate, să vii (în Împărăţia Cerurilor), căci au auzit făgăduinţele tale cei pe care i-ai salutat”. Şi primind Iuliu ştergarul, s-a legat la ochi şi şi-a acoperit capul, apoi s-a rugat fierbinte:

„Doamne, Iisuse Hristoase, pentru numele Căruia pătimesc acestea, Te rog să binevoieşti a primi sufletul meu cu sfinţii Tăi martiri”.

Aşadar, slujitorul diavolului, tăindu-i capul cu sabia, a pus sfârşit vieţii pământeşti a Preafericitului Mucenic, pentru mărturisirea credinţei în Iisus Hristos, Domnul nostru, căruia I se cuvine cinstea şi mărirea în vecii vecilor. Amin (1).

Pr. prof. dr. Ioan Rămureanu

1. Acta Sancti Julii Veterani, 27 mai, în. „Analecta Bollandiana”, X (1891), p. 50-52; Bibliotheca hagiographica latina, 27 mai, ed. Socii Bollandiani, t. I, ed. a 2-a, Bruxelles, 1949, nr. 675 - nr. 4555. Pr. prof. Ioan Rămureanu, Sfinţi şi martiri la Tomis-Constanţa, în „Biserica Ortodoxă Română”, XCII (1974), nr. 7-8, p. 990-991

Sursa: Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române, Sfinţi români şi apărători ai Legii strămoşeşti, E.I.B.M.B.O.R., Bucureşti, 1987, p. 135-137, Sfântul mucenic Iuliu, veteranul.

Sfântul Iuliu, veteranul de la Durostor

Acesta a pătimit pe vremea împăraţilor Diocleţian şi Maximian Galeriu, care porniseră o prigoană împotriva creştinilor, printre altele hotărând să îndepărteze din armata romană pe toţi soldaţii creştini. Totodată, el a fost contemporan şi cu Sfînţii Mucenici Pasicrat şi Valentin. Astfel, la Durostor, în provincia Moesia Inferior, a fost dus la judecată în faţa dregătorului locului, Maxim, şi acest soldat veteran, pe nume Iuliu, care a fost acuzat că nu vrea să asculte de poruncile împăraţilor şi să jertfească zeilor.

Maxim a căutat să-l înduplece cu blândeţe pe veteranul soldat să jertfească zeilor, arătându-i că nu este mare lucru să facă aceasta, şi că dacă va jertfi, se va bucura de o leafă substanţială. Iuliu însă s-a împotrivit la toate acestea, arătând că nu banii satanei îl va determina să se lepede de credinţa sa cea întru Hristos.

Apoi a avut loc o discuţie între Maxim şi Sfântul mucenic , din care a reieşit faptul că pentru Iuliu este mai de preţ să moară pentru Hristos, decât să ţină seama de legile păgâne care îndemnau la cinstirea zeilor.

Văzând Maxim curajul şi neclintirea lui Iuliu în credinţă, a poruncit ca să i se taie capul Sfântului. Astfel, în anul 304, s-a pus capăt vieţii pământeşti a acestui veteran ostaş în oastea lui Hristos, care l-a răsplătit pe Sfântul mucenic cu cununa măririi dumnezeieşti.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mucenic Iuliu Veteranul

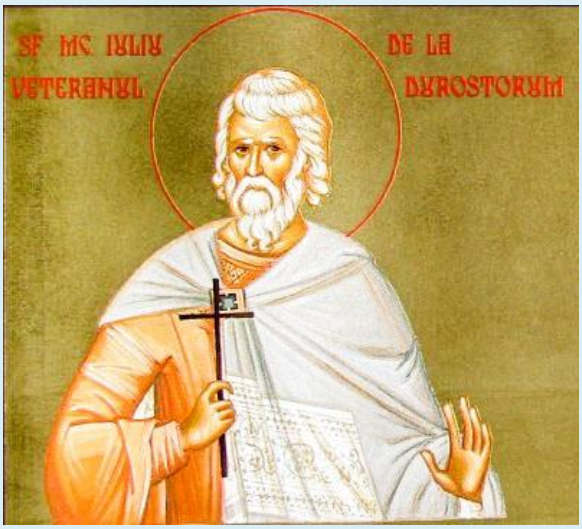

Împăraţii Diocleţian şi Galeriu au pornit mare persecuţie împotriva creştinilor, care erau cumplit chinuiţi şi scoşi din armata romană. La Durostorum, în provincia Moesia Inferior, a fost dus la judecată ostaşul creştin Iuliu, în faţa dregătorului Maxim, căruia i s-a spus că nu vrea să aducă jertfe zeilor.

Pentru aceasta, Maxim l-a îndemnat să nu asculte de un om răstignit şi mort, Iisus Hristos, ci de împăraţii care trăiesc. Însă Iuliu a mărturisit că Hristos-Domnul a murit şi a înviat pentru păcatele noastre, dăruindu-ne viaţa veşnică.

Văzând credinţa neclintită în Mântuitorul Hristos, dregătorul a poruncit să i se taie capul.

Şi pe când îl duceau la locul de osândă, un oarecare Isihie, care era ostaş creştin şi era şi el închis, l-a încurajat pe Iuliu şi l-a încredinţat că îl va urma în mucenicie.

Deci, primind Sfântul Iuliu ştergarul, s-a legat la ochi şi în timp ce se ruga fierbinte către Dumnezeu, i-a fost tăiat capul, dându-şi astfel sufletul în mâinile Domnului.

Diac. George Aniculoaie - Calendarul zilei - Sfântul mucenic Iuliu veteranul; Sfântul sfinţit mucenic Eladie şi Terapont, episcopul Sardei; Sfântul mărturisitor Ioan Rusul

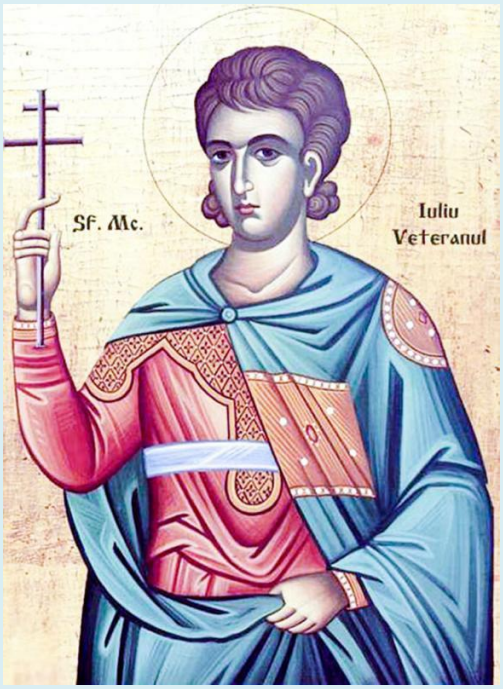

Sfântul mucenic Iuliu, veteranul a pătimit în timpul persecuţiei împăraţilor Diocleţian şi Maximian, în anul 304. Iuliu a fost adus la judecată înaintea prefectului Maxim, pentru că nu voia să jertfească idolilor. Fiindcă era veteran, dregătorul i-a propus în schimbul renunţării la credinţă o leafă mai mare, dar Iuliu a refuzat, spunând că nu renunţă pentru nimic la Hristos. Maxim, văzând curajul lui şi credinţa lui neclintită, a poruncit să i se taie capul.

***

Astăzi pomenim şi pe Sfântul sfinţit mucenic Terapont, episcopul Sardei din Lidia, Asia Mică. Pentru că a adus la Hristos mulţi închinători la idoli, guvernatorul Iulian l-a închis în temniţă, cu speranţa că va muri de foame şi sete. A fost supus şi la chinuri, purtându-l legat prin cetatea Sinada din Egipt şi apoi prin Ancira din Galatia. Până la urmă l-au dus pe malul râului Hermes din Lidia, unde Sfântul mucenic Terapont a fost ucis cu sabia, în anul 259.

***

Astăzi mai pomenim pe Sfântul mărturisitor Ioan Rusul, care este făcător de minuni şi a trăit în secolele XVII şi XVIII.

Arhim. Dumitru Cobzaru - Predică la pomenirea Sfinţilor Iuliu Veteranul şi Ioan Rusul

https://www.youtube.com/watch?v=Vdyh0utP350

Alexandru Briciu - Vieţile sfinţilor - „Am ales să mor pentru un timp, ca să trăiesc în veşnicie cu sfinţii!“

În anii 297-298, în cursul unui război purtat de Imperiul Roman împotriva perşilor, împăraţii Diocleţian şi Maximian Galeriu au hotărât să îndepărteze pe toţi soldaţii creştini din armată, socotind că nu luptă cu destulă vitejie şi că ei ar fi vinovaţi de slăbirea şi căderea imperiului. În acea perioadă, în cetatea militară Durostorum, oraş din provincia Moesia Inferior (astăzi Silistra sau Dârstor, pe graniţa româno-bulgară), trăia soldatul creştin Iuliu, devenit veteran după 20 de ani de slujbă în legiunea romană. De şase ori fusese înrolat în războaiele romanilor şi luptase cu vitejie împotriva barbarilor, întorcându-se, de fiecare dată, la vatră. În anul 298 se vedea adus la judecată în faţa dregătorului Maxim, întrucât fusese denunţat că nu vrea să primească porunca împăratului de a jertfi zeilor.

Militarii creştini din Imperiul Roman aveau obligaţia de a participa, alături de ceilalţi, la ritualul legat de cinstirea zeilor şi a împăratului, asistând, de obicei, pasiv la asemenea servicii. Atunci când erau obligaţi să aducă ei înşişi jertfe păgâne şi refuzau, intrau sub incidenţa decretelor de pedepsire a creştinilor.

Informaţii despre persecuţiile creştinilor ne-au rămas prin aşa-numitele „Acte martirice“. Acestea cuprind, în mare parte, copii ale proceselor-verbale de judecată, parţial distruse în vremea împăraţilor Diocleţian şi Galeriu, care au ordonat, între anii 303 şi 305, distrugerea arhivei creştine. La acestea se adaugă istorisirile unor contemporani, de multe ori martori oculari ai evenimentelor, informaţii adunate ulterior în martirologii creştine, documente cu o deosebită importanţă istorică, păstrate până astăzi.

Dialogul cu dregătorul Maxim

Dintr-un astfel de Martirologiu de la Dunărea de Jos ne-a rămas consemnat dialogul dintre veteranul Iuliu şi dregătorul Maxim. Aducându-i-se la cunoştinţă acuzele, Iuliu a răspuns că nu dispreţuieşte poruncile imperiale, dar, fiind creştin, nu poate aduce jertfe zeilor, căci nu se cuvine a uita pe Dumnezeul Cel adevărat şi viu.

Auzind dregătorul despre trecutul său în armată, i-a făgăduit că va fi lăsat să plece îndată ce va tămâia statuile zeilor şi ale împăraţilor, înfăţişat ca un simplu gest pentru a-şi salva viaţa.

Persecuţiile creştinilor nu erau doar acte nechibzuite de ucidere a acestora. Pierderea vieţii în chinuri avea loc, de cele mai multe ori, după o serie întreagă de dialoguri între acuzaţi şi chinuitori, o adevărată anchetă a vremii. Aceste dialoguri îmbracă diverse forme, de la vorbă bună, promisiuni de bani, bunuri şi funcţii în administraţie, abia apoi trecându-se la ameninţări şi chinuiri. Creştinii nu erau martirizaţi doar pentru o simplă mărturisire, ci, stăruind în credinţa lor, erau interogaţi, întemniţaţi şi readuşi la judecată, de multe ori folosindu-se chiar familiile şi apropiaţii pentru a-i convinge să renunţe la religia lor.

Asemenea şi Maxim i se adresa, cu o falsă înţelepciune, veteranului Iuliu, încercând să-l convingă să jerftească. Orice promisiune se lovea însă de hotărârea creştinului temător doar de Dumnezeu. Văzând că nu reuşeşte să-l convingă, l-a ameninţat cu tăierea capului, veste primită cu bucurie de Iuliu, socotită drept o încununare a vieţii sale pământeşti.

„Am ales să mor pentru un timp, ca să trăiesc în veşnicie cu sfinţii!“

Mărturisirea soldatului creştin, consemnată în documentele vremii, este grăitoare: „Acela (Iisus Hristos, n.r.) a murit pentru păcatele noastre, ca să ne dăruiască viaţa cea veşnică. Hristos Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Pe Acesta de-L va mărturisi cineva, va avea viaţă veşnică; iar cel ce-L va tăgădui va avea pedeapsă veşnică“.

Nici aceste vorbe nu l-au convins pe Maxim să înceteze ispitirea, ci continua, sfătuindu-l să jertfească zeilor, ca să trăiască împreună cu cei din jur.

Răspunsul lui Iuliu a fost definitiv: „De voi trăi împreună cu voi, va fi pentru mine moarte. Dacă voi muri înaintea Domnului Hristos, voi trăi în veşnicie. Am ales să mor pentru un timp, ca să trăiesc în veşnicie cu sfinţii“.

La auzul acestora, dregătorul Maxim a pronunţat sentinţa: „Iuliu, nevrând să se supună poruncilor împăraţilor, primeşte pedeapsa tăierii capului“.

Iuliu Veteranul şi Isihie - împreună-vieţuitori în cetatea lui Dumnezeu

În ziua pătimirii veteranului Iuliu, era închis împreună cu el în temniţă un alt ostaş creştin, Isihie. Trecuse doar o lună de când alţi doi soldaţi creştini - Pasicrat şi Valentin - fuseseră decapitaţi, la 28 aprilie 298. Şi, pe când slujitorii păgâni se pregăteau să-l ducă pe Iuliu spre locul execuţiei, Isihie i-a spus: „Te rog să împlineşti cu bucurie făgăduinţa ta, ca să primeşti cununa pe care Domnul a făgăduit-o credincioşilor Săi şi să-ţi aminteşti şi de mine, căci curând te voi urma şi eu. Te rog, salută pe Pasicrat şi Valentin, slujitorii lui Dumnezeu, care au pornit înaintea noastră către Domnul, prin buna lor mărturisire“.

Iar Iuliu i-a răspuns: „Grăbeşte-te, frate, să vii, căci au auzit făgăduinţele tale cei pe care i-ai salutat!“

Şi primind ştergarul, s-a legat la ochi şi astfel i s-a tăiat capul dreptmăritorului ostaş al lui Hristos, Iuliu veteranul, în cetatea Durostorum, în ziua de 27 mai a anului 298.

Durostorum - cetatea sfinţilor militari

După pătrunderea romanilor la Dunărea de Jos, datorită poziţiei strategice deosebite, la Durostorum a fost cantonată, încă de timpuriu, o legiune de apărare a graniţei imperiale. Numele antic al oraşului, cu rezonanţă celtică, ce s-ar putea traduce prin „fortăreaţa“, „fortăreaţa de pe colina abruptă“, presupune existenţa unei aşezări getice fortificate, anterioare venirii romanilor.

Biserica Ortodoxă cinsteşte, alături de Sfântul mucenic Iuliu veteranul, pe alţi cinci sfinţi din rândurile soldaţilor romani, martirizaţi în anul 298 în cetatea Durostorum. La 28 aprilie sunt prăznuiţi cei doi fraţi, Pasicrat şi Valentin, urmaţi de Nicandru şi Marcian, decapitaţi la 8 iunie din poruncă împărătească. La 15 iunie intra în ceata sfinţilor ostaşul Isihie, colegul de temniţă al veteranului Iuliu, cu toţii victime ale persecuţiei împăraţilor Diocleţian şi Galeriu.

Pr. Iuliu Blaga - Bucură-te, rod duhovnicesc din neamul românesc!

Astăzi, Biserica îl pomeneşte pe Sfântul mucenic Iuliu, veteran al armatei romane, martirizat pentru credinţa sa neclintită în Hristos, în Durostorum, o cetate de pe Dunăre, pe 27 mai 298. Se cuvine să îl rugăm pe Sfântul mucenic Iuliu veteranul să mijlocească la Bunul Dumnezeu să ne înveţe şi pe noi curajul mărturisirii credinţei.

În primele secole creştine, eliminarea creştinilor din armată a fost mai degrabă rezultatul unei superstiţii. În Imperiul Roman târziu, Sol Invictus („Soarele Neînvins") era zeitatea păgână importată din Orient care îi patrona, printre alţii, pe soldaţii romani. În 274 Aurelian l-a transformat într-un cult oficial şi împăraţii care i-au succedat l-au amplificat. Declinul cinstirii acestui zeu a venit abia după ce Sfântul Constantin cel mare a renunţat treptat la el. Deoarece soldaţii romani creştini nu se închinau acestei zeităţi, erau priviţi cu suspiciune de colegii lor păgâni şi de împărat, pentru că aveau impresia că „necredinţa" creştinilor faţă de zeul oficial al armatei romane le va aduce înfrângeri în luptă.

Pentru a pune capăt acestor superstiţii, au fost declanşate mai multe campanii de eliminare a creştinilor din rândul soldaţilor, oferindu-li-se mai întâi opţiunea de a aduce jertfe împăratului şi lui Sol Invictus. Refuzul de a jertfi era asociat cu insubordonarea, iar soldatul creştin era executat pe loc. Este foarte posibil ca mulţi dintre soldaţii creştini să fi acceptat formal cinstirea zeilor, pentru a scăpa de o moarte sigură, aşa cum s-a întâmplat în alte prigoane anticreştine. Tocmai de aceea, Biserica îi cinsteşte pe Sfinţii mucenici ca pe unii care aveau, de cele mai multe ori, opţiunea de a scăpa cu viaţă, însă nu au acceptat compromisul renunţării la credinţa în Dumnezeul cel Viu, nici chiar în mod formal, ci, dimpotrivă, L-au mărturisit pe Hristos cel răstignit şi înviat în faţa celor ce îi prigoneau. Mărturisirea aceasta a credinţei până la moarte martirică este tocmai temelia pe care s-a zidit şi a crescut Biserica primară.

Sfântul Iuliu, slujitor credincios al Împăratului Ceresc

O astfel de campanie anticreştină a fost declanşată de împăraţii Diocleţian şi Maximian Galeriu în 297-298, care au găsit în soldaţii creştini ţapul ispăşitor potrivit pentru înfrângerile imperiului.

În anul 298 a fost judecat un grup de soldaţi creştini în cetatea romană Durostorum (Silistra de astăzi), pe Dunăre, dintre care şase au primit slăvita cunună a mucenициei:

- *doi fraţi, Pasicrat şi Valentin (martirizaţi pe 28 aprilie),*
- *Iuliu veteranul (martirizat pe 27 mai),*
- *Nicandru şi Marcian, (decapitaţi pe 8 iunie) şi*
- *Isihie (ce şi-a regăsit colegii în cer pe 15 iunie).*

Din relatarea martiriului Sfântul mucenic Iuliu veteranul reiese, mai presus de orice, că el înţelegea că în toate lucrurile există un principiu al ierarhiei. El încearcă, fără foarte mare succes, să îi explice dregătorului Maxim că nu este nicidecum necinstitor al împăratului roman.

De altfel, din viaţa sfântului ştim că i-a slujit cu credincioşie în şase campanii de luptă, ceea ce i-a şi atras gradul de veteran al armatei romane.

Îi explică însă lui Maxim: „De vreme ce am fost credincios celui mai mic, adică împăratului pământesc, cum nu voi fi credincios şi Celui mai mare?" (Viaţa şi Acatistul Sfântului mucenic Iuliu veteranul, Ed. IBMO, 2017).

Opoziţia a două sisteme ierarhice

Aşa cum remarcă şi pr. prof. Ioan Rămureanu (Sfinţi români şi apărători ai Legii strămoşeşti, 1987), dialogul între el şi judecătorul Maxim este atipic, deoarece nu are sensul unui conflict. Avem, mai degrabă, o opoziţie între două sisteme ierarhice: cel al Sfântului Iuliu are drept vârf pe Însuşi Dumnezeu, Împăratul prin definiţie şi premisa pentru orice „împărăţie" lumească, care nu poate fi, de fapt, decât o icoană imperfectă a Împărăţiei veşnice a lui Hristos; şi cel al funcţionarului roman păgân, care îl avea ca vârf suprem pe împăratul roman. În lumea secularizată de astăzi, este, mai mult ca oricând, nevoie să luăm aminte la felul în care gândea Sfântul Iuliu veteranul aceste lucruri. El a înţeles că deasupra oricărui om, fie el chiar şi marele împărat roman (cel mai puternic om din lume din vremea aceea şi poate, din orice timp istoric), se află Hristos. Vârful piramidei oricărei ierarhii corecte este în Cer. De altfel, fiecare lider, începând de la capul familiei, bărbatul şi până la cele mai mari funcţii lumeşti sau chiar bisericeşti, trebuie să îşi reamintească iară şi iară acest lucru.

Sfântul Iuliu ştia, încă de când a fost arestat, exact cum vor decurge lucrurile: porunca împărătească era clară şi avea putere de lege absolută. Cei ce jertfeau idolilor erau eliberaţi, primind chiar daruri materiale substanţiale, iar cei care rămâneau statornici în credinţa creştină şi refuzau jertfa idolească erau executaţi. Ameninţarea morţii, precum şi tentaţia salariului pe 20 de ani, o mică avere, nu însemnau nimic pentru un om care se luptase circa 20 de ani în şase războaie şi vă-

zuse moartea aproape zilnic. El îi explică dregătorului Maxim că, deşi porunca împăratului este de a jertfi, porunca lui Hristos, care este mai mare decât orice om, este de a mărturisi adevărul credinţei şi a refuza orice compromis păcătos. El îi cere judecătorului să fie credincios sistemului ierarhic în care credea, aşa cum şi el este credincios lui Hristos: „Te rog deci prea bunule, pe sănătatea împăraţilor, să îndeplineşti gândul tău şi să dai împotriva mea hotărârea, ca să se desăvârşească făgăduinţele mele”.

Văzând credinţa neclintită a Sfântului Iuliu în Mântuitorul nostru Iisus Hristos, dregătorul Maxim a dat această sentinţă: -„Iuliu, nevoind să se supună poruncilor împăraţilor, primeşte pedeapsa tăierii capului”. Sfântul a fost decapitat îndată în timp ce se ruga lui Hristos să îi primească sufletul în ceata mucenicilor.

Se cuvine să îl rugăm pe Sfântul mucenic Iuliu veteranul să mijlocească la Bunul Dumnezeu să ne înveţe şi pe noi nu doar curajul mărturisirii credinţei, pentru care şi-au vărsat sângele sfânt nenumăraţi mucenici chiar pe teritoriul actual al Românei, ci şi înţelepciunea de a respinge hotărât iubirea de bani şi bunuri materiale şi compromisurile păcătoase.

Viața și Acatistul Sfântului mucenic Iuliu veteranul

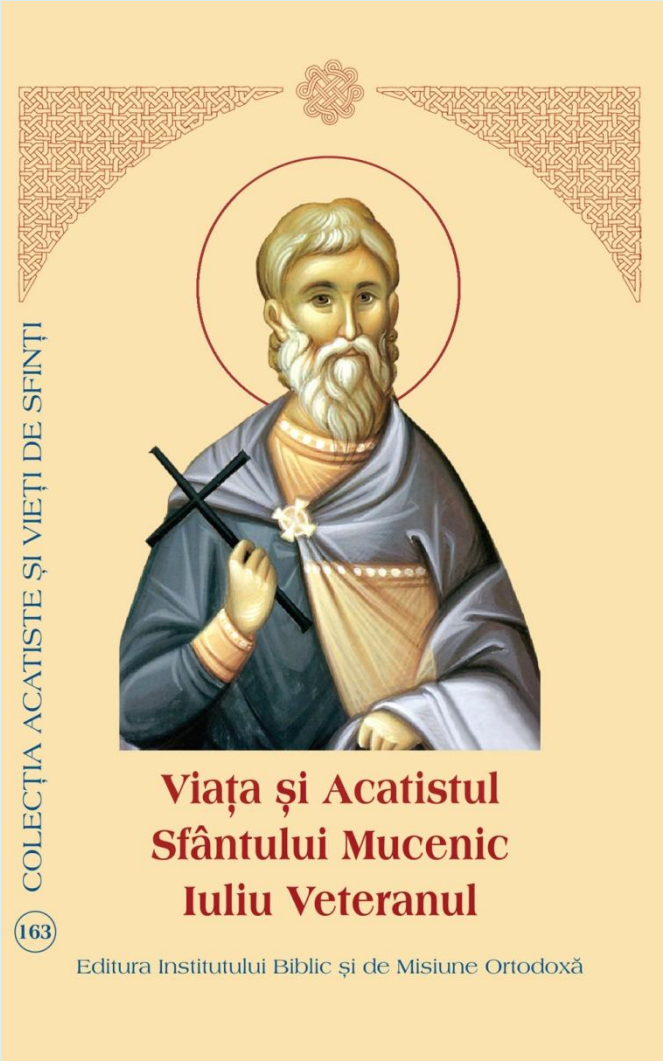

În Colecția Acatiste și vieți de sfinți a fost publicată la Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă Viața și Acatistul Sfântului mucenic Iuliu veteranul. Sfântul este prăznuit în data de 27 mai.

Sfântul mucenic Iuliu veteranul a trăit în secolele III-IV, fiind contemporan cu Sfinții mucenici Pasicrat și Valentin. A primit mucenicia în vremea marii persecuții din vremea împăraților Dioclețian și Maximian, în anul 304, când a fost adus la judecată înaintea prefectului locului, pe nume Maxim.

Prefectul Maxim a fost înștiințat că un soldat veteran, Iuliu, nu vroia să jertfească zeilor păgâni. Dregătorul a căutat mai întâi să-l convingă pe veteran să jertfească

zeilor, promițându-i o leafă substanțială. Veteranul Iuliu a refuzat categoric să se lepede de credința sa în Hristos pentru bani.

Sfântul i-a declarat dregătorului că era gata mai degrabă să moară pentru Hristos decât să asculte de legile păgâne care cereau aducerea de jertfe unor zei falși. Văzând curajul lui și credința lui neclintită, dregătorul a poruncit să i se taie capul. Sfântul Iuliu veteranul a primit astfel cununa muceniciei pe 27 mai 304.

„Învrednicindu-te a primi harul lui Hristos, ai biruit semeția tiranului închinător la idoli și, bine săvârșind lupta mucenicească, ai dobândit cununa biruinței. Pentru aceasta, toți credincioșii de la Dunăre cinstim pătimirea ta, Sfinte Mucenice Iuliu, slăvind pe Hristos Dumnezeu, Cel ce ne dăruiește, prin rugăciunile tale, mare milă."

Troparul Sfântului Mucenic
Iuliu Veteranul

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-514-6

Ora de religie - Sfântul martir Iuliu Veteranul (27 mai)

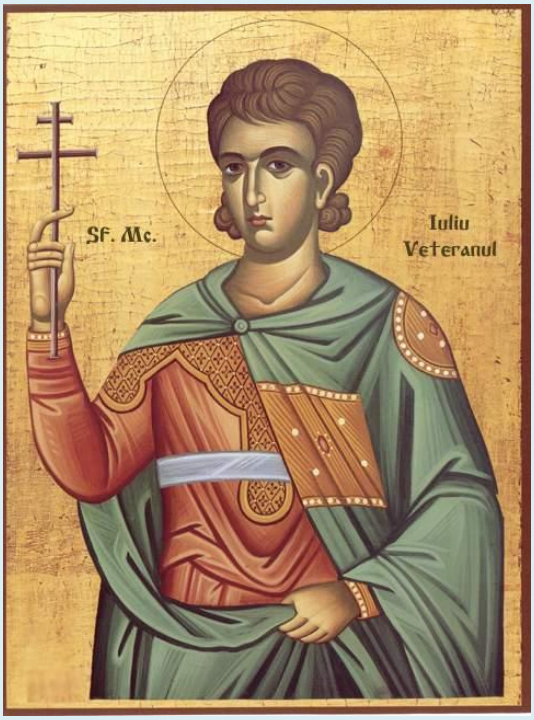

Acesta a pătimit ca martir în vremea împăraţilor Diocleţian şi Maximian Galeriu, care porniseră o grea persecuţie împotriva creştinilor. Ei au hotărât să îndepărteze din armata romană pe toţi soldaţii creştini.

Sfântul Iuliu a fost contemporan cu Sfinţii mucenici Pasicrat şi Valetin (24 aprilie). Iuliu a fost martirizat după ce se retrăsese din armată, devenind veteran, undeva la Durostorum, în provincia Moesia Inferior, pe malul drept al Dunării (astăzi Silistra - Bulgaria). După unele mărturii, se pare că era de neam traco-roman. Ca şi în cazul celorlalţi creştini care au suferit moarte martirică înainte de anul 313, şi Iuliu a fost persecutat şi ucis pentru că a refuzat să aducă jertfă împăratului.

Astfel, în anul 304, prin tăierea capului s-a pus capăt vieţii pământeşti a acestui veteran ostaş în oastea credincioşilor lui Hristos.

Primii sfinţi din calendarele creştine au fost martirii primelor secole, când Biserica se găsea în catacombe. Numele lor au alcătuit primele Martirologii şi au fost pomenite de creştini la Sfânta Liturghie, ea însăşi alcătuită în acei ani.

De atunci datează şi tradiţia ca moaştele martirilor să fie aşezate la temelia bisericilor creştine, aşa cum se procedează şi azi în Biserica Ortodoxă.

Sfinţii, şi mai ales martirii, au fost întotdeauna adevărate exemple de curaj în mărturisirea credinţei, atât pentru contemporanii lor, cât şi pentru generaţiile ce le-au urmat. Avem de învăţat din exemplul vieţii lor. Ei sunt eroii credinţei creştine.

Wikipedia - Iuliu Veteranul

Iuliu Veteranul a trăit în secolele III – IV, fiind contemporan cu mucenici Pasicrat și Valentin. A primit mucenicia în vremea marii persecuții din vremea împăraților Dioclețian și Maximian, în anul 304. Biserica Ortodoxă îl prăznuiește în ziua de 27 mai. Iuliu Veteranul este recunoscut ca martir de Biserica ortodoxă, anglicană și catolică.

Mucenicia

A efectuat un stagiu militar de 27 de ani, cel mai probabil în cadrul Legiunii a XI-a Claudia.

În vremea marii persecuții din anii 303-304, Iuliu, un soldat veteran, a fost adus la judecată înaintea prefectului local Maxentius. Iuliu era acuzat că nu voia să jertfească zeilor păgâni.

Procuratorul roman Maxentius a căutat mai întâi să-l convingă pe veteran să jertfească zeilor, promițându-i o leafă substanțială.

Veteranul Iuliu a refuzat categoric să se lepede de credința sa în Hristos pentru bani. Sfântul i-a declarat dregătorului că era gata mai degrabă să moară pentru Hristos decât să asculte de legile păgâne care cereau aducerea de jertfe unor zei falși. Văzând curajul și credința lui neclintită, dregătorul a poruncit să i se taie capul. Sfântul Iuliu Veteranul a primit astfel mucenicia pe 27 mai 304.

Icoane

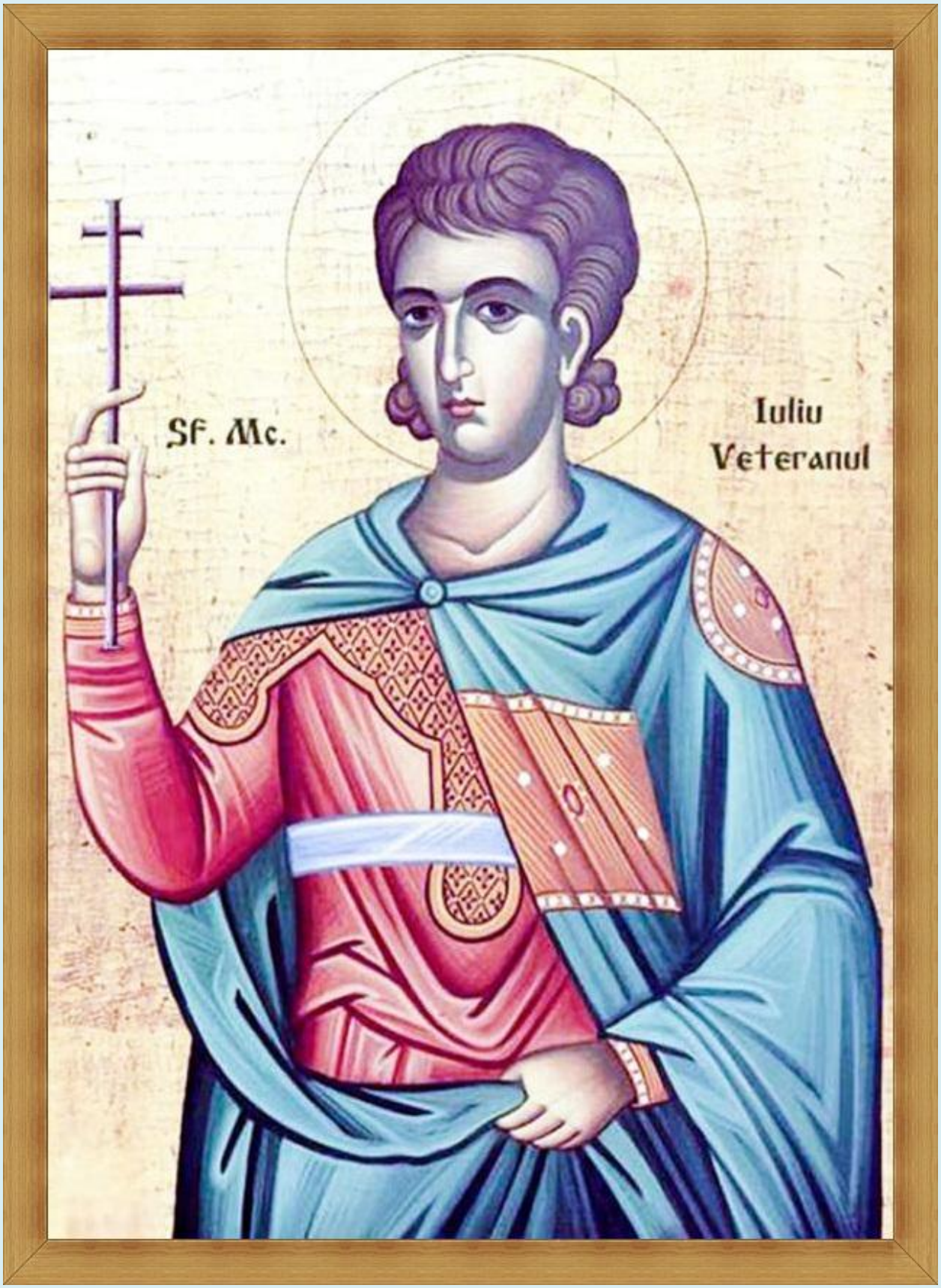
Sf. Mc.
Iuliu
Veteranul

SFÂNTUL
MUCENIC
IULIU
VETERANUL
27 mai

SF MC IVLIV
VETERANVL
DE LA
DVROSTORVM

SF MC IVLIV
VETERANVL
DE LA
DVROSTORVM

Bucură-te, Sfinte mucenic Iuliu, veteran ostaş a lui Hristos!